лютий - березень 2013
February - March 2013

ПРОМІНЬ
Promin

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

"Come for the Culture
Stay for the fun!"

"Stay Ukrainian
my friends"
Ch. 11
1 PM
Sat

ПРОМІНЬ
РІК LIII
ЛЮТИЙ - БЕРЕЗЕНЬ 2013
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить що другого місяця
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційна Колегія
Джералдін Наконечна
Референтки Променя
Карла Козак

Річна передплата в Канаді - $25.00
Передплата до інших країн -US$30.00
Одне число - $3.00 (Включає 'GST')
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
e-mail -***promin50@yahoo.ca***

PROMIN
published bi-monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
VOL. LIII
FEBRUARY - MARCH 2013

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Telephone 289-337-4516
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Dr. Geraldine Nakonechny, C.M.
Chair, Promin Editorial Board
Carla Kozak

Administrator - Oksana Sushko
Telephone **289-337-4516**
Subscription in Canada - $25.00
Other Countries - US $30.00
Single copy - $3.00
(GST is included)
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail Registration No. 09580
International Standard Serial number
ISSN 038021-40
Agreement No. 40011733

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ Contents

1 Редакційна .... Editorial
2 Наші Славні Героїни .... Our Heroines
8 Вісті з Централі СУК .... News from the National President
10 Жіночі постаті .... Women of Influence
12 Духовність .... Spirituality
18 Із Світу .... Around the World
26 Нашим Найменшим .... For Our Children
23 Громадська Хроніка .... Community Events
30 Квіти Незабутнім .... In Memoriam
34 Постові приписи .... Lenten Recipes

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through the Canada Periodical Fund for our publishing activities.

Canadä

Союз Українок Канади
Ukrainian Women's Association of Canada
National Office
10611 - 110 Avenue
Edmonton AB T5H 1H7

РЕДАКЦІЙНА
Editorial

Кожного року ми долучуємося до всесвітніх святкувань на пошану Лесі Українки. Багато відділів Союзу взяли собі за патронку цю велику патріотку і невтомну працівницю, як символ продовження її ідей. Впродовж поверх 85 років свого існування Союз видав багато матеріялів про Лесю Українку і наш журнал Промінь все присвячує число за місяць лютий в її пам'ять.

Вона народилася в критичних і тяжких часах в Україні. Все було під московською владою, панувала московська мова, культура, школа. Всяке українство вважалося за зраду. Всяка праця для українського народу загрожувала тюрмою, засланням, або втечею за границю. А найбільше дошкільним було те, що не було українських книжок, часописів. І коли б не благородна рука великої матері, патріотки, Олени Пчілки, Україна була б не мала Лесі Українки, бо не пустила вона свою дитину до московської школи, а вдома навчала рідного слова. В таких обставинах виростала Леся. Але жадні заборони не мали сили припинити українське життя. Як вгянемо глибше в її життя то ясно нам, що ніякі перешкоди не могли зупинити сильну віру у щасливе майбутнє свого народу В тяжких моментах свого життя вона підбадьорувала себе такими словами:

Я буду крізь сльози сміятись
Серед лиха співати пісні,
Без надії таки сподіватись ...
Буду жити – геть думи сумні!

Поступаймно за її прикладом!

The works of Lesya Ukrainka have been disseminated throughout the world. English and other language translations of her poems and dramas make her works available for the reader in the non-Ukrainian world. Her poetry is indeed compelling. Once you begin reading her works it is difficult to put them down. Each year, the February issue of our journal Promin is dedicated to her memory. Lesia Ukrainka also loved music and was well on her way to becoming a pianist, but due to her illness, she had to abandon this dream. Thus, writing became the main focus of her life.

In writing her literary works, Lesia Ukrainka believed that a key task of a poet is to serve one's nation, and to that end, she felt that her poetry must be a weapon against oppression, and an inspiration for her people. Lesia felt that through her works, she was participating not only in social and community life, but also in the battle for an independent Ukrainian nation. Lesia Ukrainka's life did not follow the path that she would have chosen, yet she never bowed to the obstacles and hardships that life threw in her path. Instead, through her literary works, she would strongly influence the consciousness of an entire Ukrainian nation.

Throughout her poems, Lesya Ukrainka repeatedly underlines the need to turn hardship into victory, pain into joy, the impossible into the possible:

Yes! Through my tears I would
burst out laughing,
Sing a song when grief is my lot.
Ever I, against hope, keep on hoping-
I will live! Away, gloomy thought!

Let's live by Lesya Ukrainka's example and perservere in the face of every struggle!

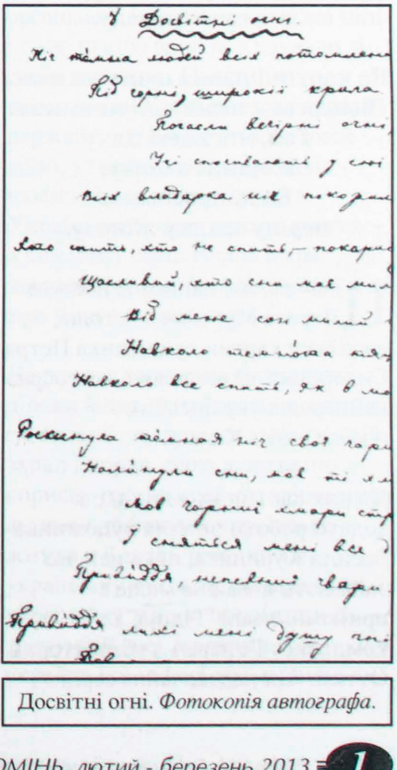

Досвітні огні. *Фотокопія автографа.*

Українські канадські героїні

Слідує доповідь, яку Орися Сушко приготовила і виголосила під час Свята Героїнь, влаштовано Комітетом Українок Канади в Торонто, 8-го лютого 2008 року. Свято того року було присвячено українським канадським героїням.

На картині давня пуща оживає,
Піонерська пісня лине у безкрає:
Муж пішов далеко зерна здобувати,
А дружина мусить цілину орати!

Довкруги дерева шепчуть таємницю:
Батько вже вертає!
Він несе пшеницю,
Мов козак –
трофеї з дальнього походу,
Де здобув свободу
для свого народу.

На картині давня пуща оживає,
Піонерська пісня досі не вгасає:
Гей, мистцеві дяку гомонить охочу,
Бо ж прославив першу оранку жіночу.

Ці слова, які написала поетеса Лариса Мурович з нагоди виставки картин художника Петра Сидоренка, окреслюють нам образ найперших українських поселенців в Канаді.

До цих картин можна також додати роботи пензля художника Василя Курилика, які в цей час займають поважне місце в прийомній залі "Рідоу Гал" комплексу Генерал- губернатора в Оттаві. Ця надзвичайна серія картин - одночасно історичних, культурних і релігійних - має назву "Український Піонер", та висвітлює важкий труд, витривалість і остаточні досягнення українських першопоселенців в Канаді, їхні зусилля від часу корчування лісів і переорювання цілинного поля у преріях, аж до перших кроків у різних галузях культурного життя: в науці, літературі, мистецтві і також у політиці.

На тему того, що довелося пережити цим першим поселенцям, написано чимало книжок і статей, які змальовують перші кроки іміґрантів з України, які наприкінці 19-го століття і з початку 20-го почали переселятися до Канади. В них описані їхні долі та тяжкий досвід, труднощі, з якими вони зіткнулися, їхнє завзяття та прагнення стати добрими громадянами Канади, одночасно зберегти своє дороге, незамінне українське коріння.
Канада відкрила свої двері поселенцям із різних країн світу, пропонуючи їм свободу не лише у фізичному зрозумінні, але також і в духовному, дозволяючи їм зберегти та плекати свої власні цінності, тобто рідну мову, віру, звичаї і традиції. Завдяки цьому Канада стала багатшою країною, і в тому відношенні сьогодні є унікальною серед всіх країн світу. В результаті ми, як громадяни цієї країни, втішаємося безцінними духовими скарбами.

У виданні Української Вільної Академії Наук, що вийшло у 1964 році під назвою "Вклад українців в культуру Канади", автор Олья Войценко поставила цікаве питання, а саме, чи ми маємо мудрість та передбачливість не тільки зберегти те, що ми вже осягнули, але й щоб продовжувати творити сприятливу атмосферу для дальшого творення і зросту?.

Я переконана, що відповідь на це питання в цей час є позитивною. Українці, які вибрали своєю новою домівкою Канаду від першої хвилі іміґрації до останньої, зробили і продовжують робити великий внесок у збереження української ідентичності в Канаді, поєднуючи це із відповідною роллю в канадському державотворенні.

Сьогодні скеровую своє слово на Українських Канадських героїнь – на жінок, які займали і продовжують займати надзвичайно важливе місце в цьому процесі, та на пройдений ними шлях у цій наполегливій громадській праці.

Огляд буде загальний, не описуватиме окремі жіночі організації чи установи, бо кожна

із них є заслужена і має подібні цілі і завдання у сфері культурної спадщини, віри, виховання молоді, зв'язків з Україною тощо.

Українські жінки-героїні стояли на сторожі віри, родини, традицій і держави від початків існування нашого народу. Вони своєю творчою працею і відданістю збагатили національну скарбницю нашого народу в Україні, і цю духовність вони перенесли, як цінний скарб, в країни їхнього поселення, включаючи Канаду.

Історію канадських героїнь, особливо її початки, українське жіноцтво творило в куди інших умовах, ніж наші сьогоднішні. Творило її в скрутні часи, при обмежених матеріальних засобах в родині і громаді. Перші роки нашого жіночого руху в Канаді були часами "Досвітніх вогнів" Лесі Українки, епохою громадського і національного пробудження серед народних мас. Будувались церкви, засновувались інститути, народні будинки та інші громадські установи; почала формуватися українська канадська преса, а поруч того були ще й інші, глибші цінності: велика віра у доцільність своєї праці, свята любов до рідної справи.

Безсмертний твір Івана Франка "Каменярі" став голосом, що кликав до праці для свого народу, для України і для Канади. І тому із почуттям свідомих, гідних громадян українки формували в Канаді свої організації. Віра у власні сили допомагала їм долати всі труднощі і перешкоди. Ні відстань, ані ніякі інші перепони не відстрашували їх і не були здатні зашкодити формуванню громадського життя. І саме тут жінка вже мала певну ціль, певні обов'язки, до яких ставилася з великою пошаною.

Із самого початку організації допомагали українській жінці наблизитися до справ народу, підкреслюючи національне усвідомлення, самоосвіту, плекання народньої культури в родині і громаді. Завдяки цим стаpанням між жінками почали з'являтися добрі провідниці, ораторки, публіцистки і редактори. Сформувався громадський профіль канадської українки, і саме це є одним із помітних плодів організаційної діяльності.

"Це жіноцтво, яке на протязі всіх цих років далеко від рідної землі зуміло зберегти українську ідентичність, духовність народу та сильну віру в Бога..."

Так сірі одноманітні будиночки діяспорних організацій дали нагоду українські жінці вийти за пороги хати, вказали їй стежку до громади, відкрили перед нею новий світ, та вклали їй до рук кермо іншого життя. Все це було для неї цікавим і захоплюючим. Тут українська жінка зрозуміла, що вона потрібна, що вона може послужити і своєму народові, який вона залишила й над яким в той час панували чужинці, а працюючи тут, вона буде корисною і Канаді, як громадянка, бо тут вона і її родина знайшли вільніше життя.

Ми з повною повагою розглядаємо пройдені роки минулого, основні засади, високі ідеали, патріотичне прямування. З вдячністю згадуємо цих перших піонерок, що взялися за велике діло з непохитною вірою в слушність наміченої мети. Вони виорали перші скиби та обробили ґрунт, плоди якого тепер збираємо і ними радіємо. Шануймо цих перших плугатарів-провідниць, які починали просто з нічого, однак зводилися на ноги власними силами.

Тут потрібно згадати наших матерів, бабусь, прабабусь - перших піонерок нашого поселення в Канаді, які зуміли зберегти у своїх родинах побожність і родинну мораль. Усе це багатство вони передали нам у спадщину. На здоровому рідному ґрунті цих скарбів вони створили умови для нашого гідного вростання в тутешнє життя без втрати національного обличчя.

Із самих початків вони прийняли гасло відстоювання самобутності української людини в родині, організації і суспільстві. Свої цілі і свою працю вони пов'язували зі своїм народом. Політична залежність України після втрати державності по першій світовій війні, утиски нових окупантів, намагання нашого народу в Україні розбудувати своє життя – в кожному серці горіла іскра невгасимого тепла, однодушність і віра у своє почате діло.

Це роки, в часи яких громадські діячки віддали найкращу частину свого життя, свою молодість, свій запал і порив, свою жертвенну корисну працю, щоб організованим шляхом збагатити українське життя в Канаді, поглибити українську духовність, піднести українську жінку, допомогти їй зрозуміти свої завдання української матері-громадянки та

ввести її в ширше суспільне життя.

Це жіноцтво, яке на протязі всіх цих років далеко від рідної землі зуміло зберегти українську ідентичність, духовність народу та сильну віру в Бога, яке гуртувало українську родину, виховувало в українському дусі свою молодь, зберегло несплямованою нашу історію, та інформувало співвітчизників про правдиву історію України. Жіноцтво, яке в своїх намірах ніколи не забуває про своє українське походження і весь час молиться за кращу долю України і української жінки, де б вона не жила – та раділо в час проголошенням самостійної української держави в 1991-му році. Це жіноцтво, яке з непохитною вірою у майбутнє і прагненням плекати все те, що для них рідне – віру, культуру і мову. Одним радісним промінням в їхньому житті була надія на кращу долю своїх дітей і спогад про рідний край.

Своєю діяльною працею ми здобули велику пошану не тільки серед українців Канади, але й також серед загального суспільства. Ми виходимо поза терени нашої громади, щоб ширити добре ім'я українців, та беремо активну участь в різних галузях загальноканадських справ і саме таким способом підтримуємо сприятливу атмосферу для дальшого творення і росту, про що я згадувала з початку мого слова.

Після довгих років відданої праці ми досягли значного впливу жіноцтва в місцевих, провінційних та у федеральному урядах. Яскравим прикладом може служити сенатор Рейнел Андрейчук, яка заслуговує на велику пошану за її діяльну працю в суто канадських та рівночасно українських справах.

Пишаємося також досягненнями достойних пані Марійки Шкамбари і Оксани Соколик, а також їхніх попередниць в очолюванні Міжнародної організації СФУЖО, центр якої є в Канаді. Сьогодні жінки займають відповідальні провідні позиції в організаціях, церковних громадах, різних професіях, академіях, а також у власних родинах.

Важливий момент в історії канадського жіночого руху розпочався в 1918-му році, коли уряд не уважав жінок як "громадян", які мали рівні права із чоловіками відносно голосування, призначення до Сенату тощо. Провідні жінки цього руху терпіли різні перешкоди, але, незважаючи на це, непохитно працювали, аж поки не добилися всіх цих прав аж у 1929-му році. Ці жінки – Неллі МакЛанг, Генрієта Едвардс, Емілі Мерфі, Луїза МакКінні та Ірен Парлбі - відомі як "славна п'ятірка" (The Famous Five). На честь їхніх видатних заслуг канадський уряд спорудив кілька років тому пам'ятник в Оттаві.

Сьогодні я з радістю та гордістю твердю, що ми маємо і свою "славну п'ятірку", і навіть набагато більше героїнь, яким належиться подібне відзначення на знак пошани за їхній вагомий внесок у розвиток українського канадського жіночого руху. Це провідні жінки-основоположниці наших канадських крайових організацій, жінки-піонерки, які щедро ділилися своїми здібностями, відвагою, завзяттям, розсудливістю, щоб ми сьогодні мали чим пишатися, продовжуючи їхню славну справу. Між ними згадуємо блаженної пам'яті Стефанію Савчук, Савелю Стечишин, Марію Дима, Марію Солонинка, Евгенію Ситник та багато інших.

Ці наші героїні не ходили уторованами стежками, вони йшли трудним і тернистим, але благородним шляхом. У них була міцна, незламна, сильна віра, про що писала Леся Українка:

"Хто має силу ходити по гострім камінню, той завжди перейде по ньому до чогось високого, до вищого, ніж звичайно можна дійти рівними та гладенькими стежками."

Отож сьогодні мій заклик до Вас такий: поступаймо за прикладом наших героїнь – минулих, сучасних і сьогоднішних, які віддавали і продовжують віддавати себе загальнолюдській справі. Тільки лиш вшановувати та згадувати їх недостатньо – всім нам разом та кожній із нас окремо потрібно за їхнім прикладом енергійно поступати вперед, щоб їхні мрії і діла, народжені в часах важкого мороку і надалі сяяли ясним променем, переносячись в усі закутки, де тільки б'ється справжнє українське серце. Таким способом наше майбутнє буде забезпечене. Щасти нам, Боже, в цьому важливому ділі!

Честь і слава нашим українським канадським героїням!

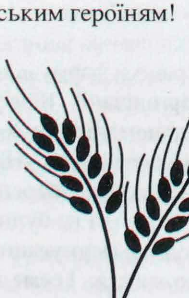

Lesya Ukrainka
Life and Literature

In marked contrast to the vicissitudes of her physical life, the artistic life of Lesya Ukrainka was one of steady and constant development and progress. From her earliest years she was fully conscious of her vocation as a creative writer. She followed the goal set before her all through her life and literally died with pen in hand. It is clear from the testimony of her friends and from her correspondence that, as few writers have ever been, she was conscious from childhood of her calling as a poetess. Under her mother's guidance she diligently and deliberately studied to perfect herself in the technique as well as the art of poetic expression. The first influences brought to bear on her were those of Shevchenko and his successors, such as Kulish and Starytsky. This was followed by a study of various European poets.

Леся Українка з родиною. Стоять (зліва направо): Климент Квітка, Олена Пчілка, сестри Ізидора та Ольга, Михайло Кривинюк, Леся Українка. Фото 1906.

She began by writing lyrics, and at the age of 21 published her first volume, *On Wings of Song*, 1892. This was followed by *Thoughts and Dreams,* 1896, and *Echoes,* 1902, each collection marked by an advance in imaginative power and technical skill. The 180 pieces in these books may be roughly classified under six headings: love, nature, personal experiences, the poetic consciousness and mission, patriotism, and social justice. The theme of love occupies the smallest place in these groupings. This was undoubtedly due to her physical condition but she was always very reserved in the expression of her private feelings. Among those dealing with nature there is one on autumn which is strikingly original and forceful. Among those which deal with the poetic consciousness, there are several in which she gives expression to a keen sense of her physical inadequacy for the task laid upon her, as for example, in "The Weapon of Speech." Love of country is a theme which more or less runs through all her poetry, dramatic as well as lyrical. But the expression of this love is mingled with pain; first, because of long separations from the homeland, and second, because on returning to it from a freer atmosphere in other countries, she felt all the more the crushing weight of oppression exercised by the Tsarist government bent on blotting out her people's national consciousness, and furthermore, because she saw so many of her fellow-countrymen who yielded to the pressure. It was feelings such as these which in particular inspired the biting lines in her "Reminder to a Friend."

On account of the large place that social-humanitarian themes occupy in her lyrics, Lesya Ukrainka must be classed as a social rebel. She raises a vigorous cry on behalf of the oppressed and exploited toiling classes, and couples with it a ringing challenge to arise and wreak vengeance on the tyrants. As a true poetess, Lesya Ukrainka felt deeply the historic wrongs inflicted on the common people, and she voiced her indignation in winged words. This was a natural cry of protest, encouragement, and prophecy coming from a generous soul that hated all evil and injustice. She was also in revolt against the dogmatic, petrified type of Christianity presented by the official state church, an institution cynically manipulated by the Russian government as a police power for maintaining autocracy. This is clearly implied in many places in

her writings, but it appears with especial distinctness in a few lines of the poem, "Do You Remember...". The poem, like many others she wrote, could not be published when written for obvious reasons. It was discovered after Lesya's death among a collection of her papers, left for safe keeping by a distant relative in the library of the Academy of Sciences in Lviv while fleeing from Kiev to a friend in Czechoslovakia during the German occupation of Ukraine in World War II. The original was printed for the first time in the Kiev monthly "Ukraina" in its February 1946 issue.

It has been noted that Lesya Ukrainka's work increased in brilliancy during the closing most trying years of her life. In June 1911, at Kutais, Transcaucasia, she produced her masterpiece *Forest Song* in the space of three days after having previously re-written it three times in order to condense and shorten it. All Ukrainian critics grow lyrical in praise of this "Fairy Drama in Three Acts," as it is subtitled, and with justice. To quote just one, B. Yakubsky: "In truth, this is a symbolic drama of profound psychological interest, of an extraordinarily deep and tender lyricism whose language, full of the rich treasures of native folklore, is most harmonious and musical. Without exaggeration, one can say that it is an outstanding creation, not only of Ukrainian literature, but of the world's literature. It has been compared with the similar works of Maeterlinck and Hauptmann and has emerged from the comparison with honour." To many it also suggests some affinity with Shakespeare's *Midsummer Night's Dream.*

Apart from the intrinsic value of her work, the chief merit of Lesya Ukrainka was that she exercised the function of a beneficent innovator in the field of Ukrainian poetry, an introducer of fresh new forms as well as ideas. Emerging from the imitative influences of the post-Shevchenko tradition, she laboured consciously to lead Ukrainian literature out of its provincialism and the preoccupation of its writers with purely domestic themes and subjects. With the clear conviction that every national literature must have its own distinct native colouring, she was also convinced that it must necessarily profit by conforming to universal standards and develop itself within the framework of the ideas common to all humanity. This point of view can be seen even in her adolescent lyrics with titles such as, *Sappho, Mary Stuart's Last Song, To my Piano, Dante's Wife,* and many others. Such themes were a novelty in Ukrainian poetry then. At the same time she successfully experimented with European forms hitherto unused by Ukrainian poets. These characteristics of an innovator dissatisfied with the current forms and ideas derived from tradition made her a new and vitalizing force in Ukrainian letters. Sensing that the social organism had entered on a new phase of development, and feeling that the people were sufficiently awakened to a knowledge of, and interest in the nation's past, she was profoundly convinced that it was necessary for the younger generation to create a literature that should run in the general current of universal ideas. She also introduced a new psychological attitude in her people's literature unlike the then prevailing one, which was that of looking backwards and sighing over a glorious if somber past. This indeed, had been the dominating mood of the successors of Shevchenko, weeping tears of helplessness over what was irretrievably gone. Lesya Ukrainka's attitude, on the contrary, was one of faith in the innate strength of an indestructible nation, and consequently, the compelling necessity of battling on with a firm conviction of ultimate victory. Of course, there is at times a melancholy overtone in the bold assertions of her verse, but it is not always possible for those who enjoy rugged health continuously to maintain a mood of calm and untroubled assurance in the future, and Lesya Ukrainka had no such advantage. In any case, not to look backwards, never to lose heart, incessantly to keep on fighting, and never to doubt of eventual victory - this is the main ideological content of her poetry.

The appreciation of Lesya Ukrainka's contribution to Ukrainian literature began to be widely expressed only after her death. This, however, is usually the case with most innovators in the fields of art and literature. Their stature grows more imposing as time goes on. The heroic tone and the neo-Romanticism of her dramatic poems based on hitherto unfamiliar themes did not meet with a wide response at first, as has been said, except among the discerning, but admiration and appreciation steadily grows as years go by. It is now realized that she possessed a remarkably strong poetic imagination, a universalism in her choice of themes, a profound penetration of the variations of human psychology, together with a style both highly lyrical and charged with dramatic power. She had a vast amount of energy, but unfortunately, little physical strength to support its output. It her soul she cherished an ideal of harmonious life from which all that defiles was to be swept away by human hands; to achieve the realization of this ideal she was ready to battle as far as lay in her power, if not with her hands, then by her words. The pity is that she who had the soul of a fighter was precluded by physical weakness from entering more actively and personally into the arena where the great struggle for freedom was, and is still, being waged.

Excerpted from "Spirit of Flame",
Translated by Percival Cundy.
Published in 1950 by the Ukrainian National Women's League of America.

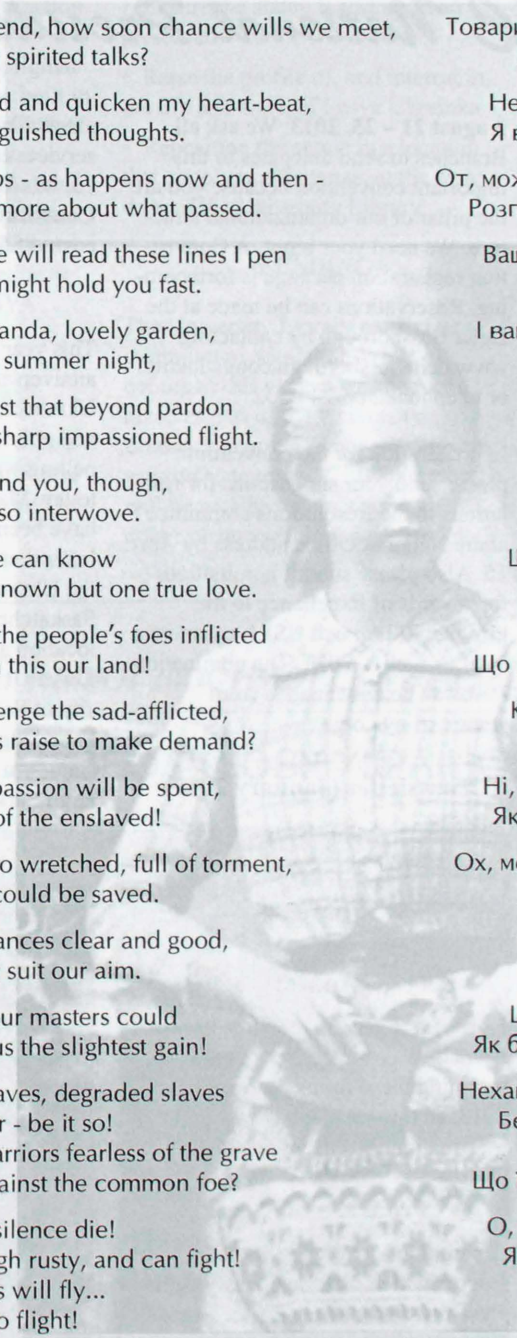

Reminder to a Friend

(an excerpt)

Who knows, my dearest friend, how soon chance wills we meet,
To once again resume our spirited talks?

While they are fresh to mind and quicken my heart-beat,
Lest I forget, I write my anguished thoughts.

And some time, you perhaps - as happens now and then -
Might wish to think once more about what passed.

And then your errant glance will read these lines I pen
And, for a moment, they might hold you fast.

You will recall the high veranda, lovely garden,
The falling stars and quiet summer night,

Our talks and songs, and last that beyond pardon
Exchange of words, their sharp impassioned flight.

I fear not if these lines remind you, though,
Of my outburst with hate so interwove.

For hate is a feeling only he can know
Who all through life has known but one true love.

Think only of the torment, the people's foes inflicted
On fighters for the truth in this our land!

Who would not burn to avenge the sad-afflicted,
And sudden clenched fists raise to make demand?

You see, I simply fear this passion will be spent,
As all is crushed in souls of the enslaved!

Perhaps life would not be so wretched, full of torment,
If the fires of hatred only could be saved.

For dove-like meekness, glances clear and good,
Patrician calm - no longer suit our aim.

As if fine sermons read to our masters could
Bring humble slaves like us the slightest gain!

Though we may be but slaves, degraded slaves
Bereft of shame and honour - be it so!
But who, then, were the warriors fearless of the grave
Whom Spartacus united against the common foe?

O shame to suffer and in silence die!
While we've a sword, though rusty, and can fight!
No! Better to slash so heads will fly...
And put our hated enemy to flight!

Lesya Ukrainka (17.7.1896)
Translated from Ukrainian by Gladys Evans

Товаришці на спомин

(уривок)

Товаришко! хто зна, чи хутко доведеться
Провадить знов розмови запальні,

Нехай, поки від них ще серце б'ється,
Я вам на незабудь спишу думки сумні.

От, може, вам колись, - часами се буває, -
Розглянути старі шпаргали прийде хіть,

Ваш погляд сі цілки, блукаючи, спіткає
І затримається при них на мить.

І вам згадається садок, високий ганок,
Летючі аорі, тиха літня ніч,

Розмови наші, співи й наостанок
Уривчаста, палка, завзята річ.

Не жаль мені, що се вам нагадає
Запеклої ненависті порив.

Що ж! тільки той ненависті не знає,
Хто цілий вік нікого не любив!

Згадати тільки всі тяжкії муки,
Що завдали борцям за правду вороги, -

Кому ж не стиснуться раптово руки
Від помсти лютої жаги?

Ні, жаль мені, що й сей порив погасне,
Як гасне все в душі невільничій у нас.

Ох, може б, не було життя таке нещасне,
Якби вогонь ненаисті не гас!

Лагідність голубина, погляд ясний,
Патриція спокій - не личить нам.

Що вдіє раб принижений, нещасний,
Як буде проповідь читать своїм панам?

Нехай же ми раби, невільники продажні,
Без сорому, без честі, - зай же й так!
А хто ж були ті вояки одважні,
Що їх зібрав під прапор свій Спартак?..

О, сором мовчки гинути й страждати,
Як маєм у руках хоч заржавілий меч.
Ні, краще ворогу на одсіч дати,
Та так, щоб голова зсетіла з плеч!

Леся Українка (17.7.1896)

News from Geraldine Nakonechny, UWAC National President

We are all part of a changing society, but change is not a new phenomenon. Early Ukrainian immigrants to Canada dealt with change when they had to adapt to a new environment, and a new country. Newcomers to our country today must do the same, and those who have lived in Canada all their life experience changes in our society as well. In spite of these changes, we as the Ukrainian Women's Association of Canada remain committed to our church and its teachings, and to our cultural heritage. The question that arises is: How can we ensure that our goals continue to be met in spite of the societal changes in our midst? In other words, how can we **embrace change**?

"Embracing Change" is the theme of the **58th Convention of the Ukrainian Self-Reliance League of Canada** to be held at the Delta Bessborough Hotel in **Saskatoon, Saskatchewan, August 21 – 25, 2013**. We ask all Branches to send delegates to this important convention because you are the pillar of our organizational structure. We need your input. A Convention registration package is forthcoming. Reservations can be made at the Delta Bessborough by contacting www.deltabessborough.com/sdukrani or telephone 306-244-5521.

In preparation for the convention, please send your suggestions for resolutions to the Resolutions committee at the National Office address by April 15. Also please submit nominations for Awards of Excellence to the Provincial/Regional USRL committee prior to June 1, 2013. The nomination form can be downloaded from www.usrl-cyc.org.

Newsletter (January 2013)

The UWAC National Executive Newsletter has been sent to all Branches. It is also available at www.uwac-national.ca.

Anketa

Forms have been mailed to each Branch. We ask your cooperation in returning these forms by April 01 2013, so that we can have accurate information for the convention

From UWAC Kiosk

A pamphlet on **Preparation for Easter** which includes: Designs for Pysanky, Recipes for Easter Breads, Easter Traditions and songs is available at a cost of $5 (includes HST, postage and handling). **Smoloskyp pins** are available at a cost of $10 each and Add-On Pins to the Smoloskyp are available for the following years of service: 10, 25, 30, 40, 50, 60, 65, 70, 75, 80. Add-On pins are $5 each. **Constitution Books** are available at a cost of $5.

Lesya Ukrainka

This year on August 1 is the 100th anniversary of the death of Lesya Ukrainka, a renowned poet, writer, and political activist, whose compelling writings are relevant to us today. Many of our UWAC Branches have been named in her honour. The letter that follows is an appeal from the Ukrainian Canadian Congress in Saskatchewan for enhancement of the location and surroundings of the Lesya Ukrainka Statue on the University of Saskatchewan campus. To our knowledge there are only two such statues in Canada, the other located in High Park, Toronto.

The Lesya Ukrainka Garden

Beginning early in 2013, construction will begin at the University of Saskatchewan on the new Aboriginal Students Centre, which will be built in close proximity to the statue of Lesya Ukrainka. In an attempt to preserve and enhance the statue's physical and symbolic prominence on campus, the University Library has proposed moving the statue to a central location on campus and creating the **LESYA UKRAINKA GARDEN**.

The Lesya Ukrainka Garden will:

- Create a new outdoor space where members of the University and wider community can learn more about University and Ukrainian history
- Ensure the statue is restored and preserved
- Raise the profile of, and interest in, the life and work of Lesya Ukrainka
- Reposition the statue in a location that simply makes sense: at the front door of the University Library

FUNDING

The University Library must raise a minimum of $300,000. While all donors to this project will be recognized as part of the University Library's ongoing donor stewardship activities, donors of $1,000 or more will be recognized on a permanent donor plaque within the garden itself.

To make your tax-deductible donation, please make cheques payable to "Lesya Ukrainka Garden – U of S" and send them to:

Luke Muller
University Library
Room 156 Murray Building
3 Campus Drive
Saskatoon, SK S7N 5A4

To discuss additional sponsorship and naming opportunities within the Lesya Ukrainka Garden, please contact Luke Muller at luke.muller@usask.ca or call 306-966-8258.

THANK YOU!

З історії нашої любимої організації

УПРАВА МУЗЕЮ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ 1979

Зліва направо сидять: Целіна Качковська-заст. голови, Галя Максимюк-бувша голова, Марія Ткачук-голова, Марія Бойчук-касирка, Орест Заставний-секретар.

Зліва направо стоять (перший ряд знизу): Анна Михайлюк, Анна Холод, Анастасія Бур'яник-гол. Комітету Умеблювання, Розина Драґан, Марія Пернаровська, Маруся Кіщук, Олеся Николайчук.

Другий ряд (стоять): Раїса Бойчук, Іван Ноконий-гол. фінансового Комітету, проф. Юрій Фотій, Михайло Бойчук-гол. Будівельного Комітету і Линда-Маруся Лазарович-директорка.

Жіночі Постаті
Women of Influence

Stephanie Sushko
"POWER OF THE PEN"

On Friday, January 28, 2013, the Hamilton Public Library and The Hamilton Spectator presented the 18th annual Power of the Pen Awards. This creative writing competition is open to youth between 12 and 18 years of age. This year, nearly 300 entries were submitted that covered all genres and subject matter, impressing the judges with their insightfulness and maturity.

Among these entries was a poem by Stephanie Sushko entitled "To Trace the Soul". Stephanie is the daughter of Roman and Sandra Sushko, sister to Katelyn and Lauren, grand-daughter of Orysia and the late Makar Sushko, and niece to Oksana, Orest and Halia. She is in grade 11 at Westmount Secondary School in Hamilton.

In addition to receiving the Best Poetry Award for her age group, Stephanie was also honoured to receive the Hamilton Association Young Poet's Award. In their presentation of this award, the adjudicators expressed their admiration for the depth and beauty of Stephanie's lyrical poem.

From a small child, Stephanie displayed her great gift of creativity, particularly in drawing and writing. Her early repertoire includes screenplays and short stories, one of which garnered her the Power of the Pen award for her age group in 2011.

Stephanie with her proud Baba at Power of the Pen Awards Ceremony

The celebratory evening included remarks from the Editor-in-chief of the Spectator; Paul Takala, Chief Librarian of Hamilton Public Library; Author Vikki VanSickle; and Dr. Anthony Petric of the Hamilton Association for the Advancement of Literature, Science and Art.

To Trace the Soul

by Stephanie Sushko

I wait
All day
For him to come.
From
The coldest
Flash of dawn.
And as the hours
Climb the walls
I wonder if he'll come at all.

He has no promise he must keep;
There is no spoken word between us.
But the dreams that haunt his sleep,
Dangle in the morning, dormant.
Thoughts wait neglected
In the shadows;
Words tremble like summer heat
In the air. And when I see
And coax them,
They won't come to me.

But when he comes,
If he comes at all,
Through the door and down the hall
Across the room --
The floorboards creak;
Call from the shadows,
Last night's dreams.

And as I
Wait
To spill the letters,
And feel the warmth
Of his firm hold;
Dying fires catch stray embers;
Heroes rise and kingdoms fall.
Suns set on worlds that knew no morning;
Tides wash fair and flawless sands.
Birds with broken wings are soaring;
Men stand on undiscovered lands.

I am
The one
Who keeps his secrets;
Tells him
What he wants to hear.
The beauty
Of his innocence;
The blackness
Of his fears.

I am the wind that carries summer songs,
And the clash
Of ancient swords.
My universes have no limits;
And my rooms,
Have no doors.

My memories can't be erased;
I can rewrite a distant past.
End the everlasting hour;
Make a fleeting moment last.
I can break the longest silence;
Catch an echo in my hands;
Tell a child the greatest secret;
Leave the wisest in a trance.

Today I made
The heavens cry;
Filled a meadow with sunshine;
Drowned a man in his own evil;
Lost a love I'll never find.
I've fought in wars
Not yet conceived;
Led a martyr to his death.
Saw the greatest wretch redeemed;
Gave an ancient lung new breath.

I am
The one
Who dyes the leaves
When there's not a tree in sight.
I am the one
Who paints the scenes
Of spring rains and twilit nights.
I am
The unlauded master
Of the art of that which is;
And in my very darkest corridors,
Live the things that never did.

From him
I take
The thoughts that whisper;
Remove their masks and make them scream.
I make the ones
With roars like thunder,
Mutter
Incoherently.

I
Have never seen his face.
His words, his touch
Are all I know.
But could there be a nobler duty?
Than for the pen
To trace the soul.

На Роковини Шевченка

Леся Українка

Колись нашу рідну хату
Темрява вкривала,
А чужа сусідська хата
Світлами сіяла.

Та минав ти, наш Кобзарю,
Чужії пороги,
Орав свою вбогу ниву,
Рідні перелоги.

Гомоніла твоя кобза
Гучною струною,
В кожнім серці одбивалась
Чистою луною.

Спочиваєш ти, наш батьку,
Тихо в домовині,
Та збудила твоя пісня
Думки на Вкраїні.

Хай же промінь твоїх думок
Поміж нами сяє,
«Огню іскра великого»
Повік не згасає!

Щоб між нами не вгасало
Проміння величне,
Ти «поставив на сторожі»
Слово твоє вічне.

Ми, як ти, минати будем
Чужії пороги,
Орать будем свої ниви,
Рідні перелоги.

Скрізь плач, і стогін, і ридання,
Несміли поклики, слабі,
На долю марні нарікання
І чола, схилені в журбі.

Над давнім лихом України
Жалкуєм-тужим в кожний час,
З плачем ждемо тії години,
Коли спадуть кайдани з нас.

Ті сльози розтроюдять рани,
Загоїтись їм не дадуть.
Заржавіють від сліз кайдани,
Самі ж ніколи не спадуть!

Нащо даремнії скорботи?
Назад нема нам вороття!
Берімось краще до роботи,
Змагаймось за нове життя!

Леся Українка. Єгипет. Фото 1912.

Women's Service to the Church

by Orysia Sushko

(This speech was presented at All Saints Ukrainian Orthodox Parish, at the invitation of Fr. Bohdan Demczuk in 2002).

I am honoured to be with you this evening, and thank you for the invitation to participate in this special Fundraising event. It is always a great pleasure to be in Saskatoon, the birth place of both the UOCC and the Ukrainian Women's Association of Canada. It is from here that both our Church and the Association spread to all other areas of Canada -- much in the same way that a tree spreads its branches to be nurtured by the faithful and subsequently bear bountiful fruit.

Thank you for your kindness and hospitality. It is great to see so many friends and acquaintances from the past and have the opportunity to meet and make new ones.

When I stopped to consider my approach to the topic <Women's Service to the Church>, many things came to mind, as there are a multitude of ways in which we serve the Church, some very obvious, some more subtle.

In preparing for my presentation I decided to look up the dictionary meaning of "service". The Oxford dictionary provides the following: work done for another or for a community; assistance or benefit given to someone. They all have one common denominator, that of "doing for someone or something". Therefore in serving our Ukrainian Orthodox Church, each one of us must find our niche, where we can best put our God-given talents to positive use. For in serving the Orthodox Church, we are serving God and one another.

This is so well expressed in the words of the well known journalist Catharine Marshall. In her message "God Has a Plan" she states: "God has given each of us the gift of life with a specific purpose in view. To Him work is a sacrament, even what we consider unimportant, mundane work . . . For each of us, He does have a plan. What joy to find it and even out of our helplessness, let Him guide us in its fulfillment".

Discussions and topics specifically regarding "Women's Service to the Church" are becoming more and more prevalent. It is most rewarding and at the same time challenging that increased attention is being placed on the role of women, not only in the Orthodox Church, but in many denominations. This has become evident as a new array of articles are being both published and broadcast. There are also many excellent books written on the subject. The most recent that I have encountered and have almost finished reading is by Frederica Matthews-Greene entitled GENDER, in which she relates her life's path and experiences as she serves her Orthodox Church. In her anecdotal comments, I have recognized many commonalties between her experiences and our own. What a wonderful example of a contemporary vocation for the Orthodox woman - a writer.

As well, the fact that we need to focus more on the role of women in our Church was very clear at Sobor 2000. Having reviewed the report presented by Fr. Bozyk and the Women's Issues Committee from the previous term, a resolution was passed dealing with various related issues that would provide women with a greater opportunity to serve their Church - that would, in effect, begin to "level the playing field", so to speak. In our session yesterday afternoon we had the opportunity to review some of these ideas.

A knowledge of our past is an essential step in grounding ourselves to where we are and tracing out our future with the Church. It is interesting to note that the roles women have played within the Orthodox Church over the centuries have not been as restrictive as many may believe. There are those who tend to think of dedicating one's life to the church only in terms of ordained ministry. It is in this way of thinking that we limit ourselves. We, the laity, the faithful, do not simply play a role in the church -- we comprise the Church. We are all members of the Body of Christ. In the Orthodox Church, a priest cannot celebrate Liturgy by himself, because the very word means "a work of the people"; there must be present at least one other person, male or female.

Historically there have been a number of special roles and ministries that women have taken on in the Church. One of the earliest was the charismatic, or spiritual office of a prophet. This gift of the Holy Spirit was granted to women as well as men. The book of Acts attests that deacon Philip had three daughters who prophesied. When we think of prophesying we tend to imagine the prediction of future events, such as an earthquake, etc. Yet their role was not principally that. Rather, prophets revealed the hidden significance of present affairs and revealed God Himself through prophetic symbolism. They challenged the people of their communities to examine their actions and beliefs and to live in conformity with the will of God, to live lives of faith, love and justice. In fact it was very much along the lines of what we would call 'preaching' today.

There were also deaconesses in the Early Church. As the Church developed in the second and third centuries, so too did the institution of the female diaconate. The deaconesses had a ministry which corresponded in some ways to those of the deacons, but specifically for women. Early Church documents use the same Greek word, diakonos, for both male and female deacons, differentiating between them only by the use of the masculine or feminine definite article. This practice did not last and we have not had a Deaconess within our Church for many centuries.

Presently women serve as chaplains in prisons, missions, hospitals, and hospices. Their ministry is more pastoral than sacramental in nature, and they work with local priests to fill the sacramental needs of their patients. Lay assistants and chaplains can perhaps be viewed as the modern-day equivalent of deacons and deaconess-

es. In some Orthodox jurisdictions there is in fact discussion toward again ordaining women as deaconesses, a practice that fell out of use several hundred years ago. What an exciting prospect!

I believe that one of the foremost reasons for discussions such as this is the fact that traditionally, men have never been limited in their Church roles, whether in lay or ecclesial participation. To some, our Orthodox faith creates perceived limitations when set against the landscape of modern Protestant trends in female ordination into the priesthood. Our task is to reach beyond these perceptions and discover opportunities to find our own unique ministries within the Church. However we choose to do this, it is evident that today women strongly feel the need to serve their Church in a much more active manner.

Women do have important pastoral roles to play. These are not confined only to the infrastructure of the organized church. Our homes and families are to be a microcosm of the Church, where our faith is nurtured, values are taught and examples provided. Metropolitan Wasyly often wrote and spoke of the extreme importance of this home ministry and encouraged the faithful of our Church to follow this path.

We have numerous opportunities to serve our Church. Today there is an increasing number of women who accept executive positions on parish councils. When women first entered into parish councils it was usually in the role of secretary, but their participation has now evolved to the role of president, vice-president, etc. Their skills and leadership qualities are being recognized.

It would be amiss to discuss this topic without acknowledging the tremendous work being carried out by our UWAC branches. Time and time again Metropolitan Wasyly, Our Archbishops, Chairs of the Presidium of the UOCC, and local priests have acknowleged that women have and continue to be the backbone of the Church, and through their efforts and financial support our parishes have flourished and are sustained. The UWAC Sestrychia committees take their vocation very seriously, keeping our parishes and cathedrals pristine and glowing.

We also have an increasing number of women, who have demonstrated great success as choir directors, cantors and readers. This needs to be encouraged and more opportunities provided for women to receive training in these areas. That is one of the projects the Gender and Family Issues Committee will be working on.

It is now acceptable for a woman to become a member of the Consistory Board of the UOCC. When I was first elected in 1985, I was one of two women of the 9 laity and 9 priests along with our Hierarchy. As I understand it, there were also two women on the previous Board. I am told that I was the first woman to serve two consecutive 5 year terms in the Consistory i.e. from 1985 to 1995. At the Sobor in 2000, I was reelected for another term. There are presently 3 women on the Board. So as we can see, inroads have certainly been made in this area.

Having looked very briefly at the history of women's roles in the Orthodox Church and our growing desire to serve the Church, the question remains, What do we do now? How do we go about serving our Church in ways that fulfill us as well as enhance the life of our community?

In my opinion, the most important priority is to encourage women to fulfill their spiritual calling in every way possible, which historically has included virtually every aspect of life the Church has to offer; There are many opportunities today to serve our church. To sum up - We can become actively involved in the parish council, maybe even president. There is always a need for fundraising. Teaching in Church schools, leading women's Bible study and prayer groups, pastoral work can be most rewarding. Writing articles and submitting them to Promin or Visnyk, speaking at events, such as today, organizing workshops, directing Church choirs, liturgical reading, cantoring, attending Church faithfully and praying.

In the past women have had a diversity of active ministries, and this in a time when women's societal roles were limited. Now that we are eager to become even more actively involved, imagine what we might do in the twenty-first century Church? Perhaps the following poem by Donna Partow will inspire us. It is titled "I Will Do More":

I will do more than belong, I will participate.
I will do more than care, I will help.
I will do more than be fair, I will be kind.
I will do more than forgive, I will love.
I will do more than earn, I will enrich.
I will do more than teach, I will serve.
I will do more than live, I will grow.
I will do more than be friendly, I will be a friend.
I will do more than believe, I will practice that belief.

Praying for God's Work

God has given us prayer to have a realistic "work" that can be done in prison, in a wheelchair, in bed in a hospital or a hovel or a palace, on the march, in the midst of battle... Astonishing? Unbelievable? But true. In Ephesians 6: 10-20, the whole point is that the "armour of God" is needed to stand against, to wrestle against the "wiles of the devil." Prayer is not just icing on the cake of a so-called spiritual life; paryer is warm, close communication with the living God, and also a matter of doing an active work on His side of the battle." - Edith Schaeferkk -

Олена Пчілка

На Шевченковій Могилі

Я на Тарасовій могилі
Стою сама в журбі німій,
Сплелися в думки легкокрилі
Моя задума й смуток мій...

Нема юрби, немає гуку,
Мовчить околиця смутна, -
Та виразніш про давню муку
Могила мовить самотна...

Я чую дух святої сили
Під тим пречистим хрестом,
І до величної могили
Я прихиляюся чолом.

Та не кладу вінець терновий, -
Хоч муки тяжкії були, -
Не буде цей вінець лавровий,
Емблема бучної хвали, -

Я положу барвінку вітку,
Хреста я нею обів'ю,
І польову кладу я квітку,
Зірвану в близькому краю.

Тарасе, батьку! Ти вгадаєш,
Де квітка тая процвіла,
Красу журливую пізнаєш,
Що в краю рідному зросла:

Т сон-трава, що на могилах,
Тобою вспіваних, буя,
Де ти витав на тихих крилах,
Де думка плакала твоя!

Слово про Покаяння Святого Отця Нашого Єфрема Сиріна

З лона Отчого зійшовши і ставши для нас, православних християн, дорогою спасіння, Господь ласкавим і божественним Своїм словом навчає нас покаяння, кажучи: "Я прийшов не праедників а грішнтків призвати до покаяння" (Матв 9-13); і ще; "Нездоровим треба лікаря, а недужим" (Луки 5:31). А коли ж говорить сам Господь, то хто може знехтувати цим, не даючи про життя своє? Коли ми усвідомляємо в собі, що в середині нашій є болячки помислів і вчинків то чому не дбаємо про сховані вади своїй? чому лякаємось лікаря? Він не жорстовкий. не без співчутливий. не безжалісний; не застосовує Він заліза чи міцних ліків та припівкання. лікує самим словом. Якщо хочемо прийти до Нього то Він повний доброти. багатий на милосердя. Для нас тіло прийняв,. щоб приступали ми до Нчього без страху, для нас людиною став. щоб вигоїти наші тяжкі рани. З великою любов'ю та з усякою милістю Він кличе нас до Себе.

Приступаймо, віруючі, зціляймось без труду! Скидаймо з себе тягар гріхів, приносьмо молитву і обмиваймо сльозами загнилі рани! Адже цей небесний Лікар, як милостивий, сльозами й зітханнями виліковує рани. Приступаймо, грішники, до Лікаря доброго, приносячи сльози – це найкраще лікування. Якраз те і приємне небесному Лікареві, щоб кожний своїми власими сльозами лікував себе і спасався. Лікування це триває недовго, і не поступово затягує рану, а зціляє нас відразу. Лікар чекає того, щоб побачити сльози наші, - приступайте, не бійтеся. Покажіть Йому рану, несучи разом і ліки – сльози й зітхання.

Ось, відчинено двері показння. Постараймось, віруючі, увійти, поки їх не зачинено. Не дасть Він часу для нашого недбальства, та й самі двері, зауважуючи нашу безтурбованість, не чекатимуть, поки триватиме наша неуважність. Чому зненавидів ти життя своє, нещасний. Що вище за душу твою, людино. А ти, віруючий, знехтував нею. Не знаємо, улюблені, коли саме небесний Лікар звелить зачинити двері Свого лікування. Приступаймо, благаю вас, постаріймося уздоровитися. Він хоче нашим покаянням обрадувати небесне воїнство. Сонце досягло вже пори вечірньої, і для нас тільки затримується, щоб ми дійшли до оселі.

Послухайте, улюблені, спасенного голосу, який промовляє щоденно: "Прийдіть но Мене, всі струджені й знеможені, і Я заспокою вас. Візьміть ярмо Моє на себе, й навчіться, бо Я безмовний, лагідний, милостивий і смиренний серцем, і знайдете спокій душам вашим" (Матв. 11: 28-30). Він сповіщає нам заспокоєння і день у день обіває життя. Присутпаймо, не віймося! Владика милостивий ні в чому не має потреби, не вимагає запису віх гріхів. Він – пристановище від усякого лиха, лікує болячки, і життя дарує щедро, як милосердний; охоче приймає тих, що припадають до Нього. Адже Він великий Бог і все відоме Йому наперед, Він знає всі помисли наші, і коли хто приходить до Нього, щоб зцілитися, бачить серце і всю щирість його.

Коли приступаючий має незмінне, побожне життя, тоді Сам милосердний Бог з ласки Своєї, відразу відкривається тим, хто шукає Його, і перше, ніж людина підійме очі до Бога, Він говорить їй; "Тут Я"; перше, ніж наблизитися до Нього розкриває скарб перед тим, хто шукає; перше, ніж проллє сльози, подає дари; перше, ніж попросить, примиряється з людиною; перше іж помолиться, удостоює милості.

Не бариться вислухувати тих, що приходять до Бога поправді. І не картає знов нечестивця, коли він приходить: "Навіщо ти добровільно зневажав Мене, Владику." Не дошукується, скільки часу минуло, а тільки на покору, сльози й зітхання того що звертається до Нього, дивиться Владика. Тому Він, знаючи наперед усе, як Бог і Творець наш, відразу прощає всі

гріхи, всі помилки в думках і вчинках, і каже, щоб принести Йому одежу айпершу і ще перстень на правицо, і всім ангелам наказує радіти, що знайдемо цю душу грішника .....

Отже, приступаймо, християни, будемо молитися, поки ч на це час! Тут, поки ми в цьому житті, завжди можемо умилостивити Бога. Неважко здобути нам прощення, є час для нас стукати в двері Його милосердя. Проливаймо сльози, поки є час приймати сльози, щоб, перейшовши в потойбічний вік, не плакати надаремно: там бо нічого не варті сльози . . .

Багато святих, ставши праведними й преподобними, відцуралися принад цього світу добрим виявленнам духовної свободи і в певній надії на заповіді Божі дійшли переконання, що матимуть блага Божі в раю насолоди. Полюбивши бо Христа, вони віддали Йому переваги над усім тлінним, тому щоденно радіють у Бозі, просвітлюються в Христі,безперестанно радіючи в Дусі Святому. Веселиться за них Свята Тройця, веселяться за них рай насолоди. Вони поправді достойі похвали й слави, завжди блаженні. Ангели й люди прославляють їх, бо любові Божій вони віддали переваги перед цілим святом. І святий, праведний, істинний Бог дарував їм царство Своє, і ще дав їм більшу славу – разом із святими ангелами завжди з радістю дивитися на Нього.

Схаменися ж, віруюча людино, прийди сама до себе, і як розумна, пригадай, що для тебе прийшов з неба Всевишній Бог, щоб від землі піднести тебе на небо. Тебе покликано на весілля небесного Жениха, чому ж не дбаєш. Чому затримуєшся. Скажи мені, як підеш ти на весілля, не маючи в себе дорогого й пристойного для весільного свята одягу. Нема в тебе свічника, як же підеш. Невже увійдеш зневажливо. Зараз тоді почуєш оті страшні слова: "Друже, як ти ввійшов на весілля, не маючи одягу весільного (Марв. 22:12) як личить царству Моєму. Невже увійшов ти із невагою, щоб нехайністю своєю образити гостей Моїх" І скаже Цар слугам своїм: "Зв'яжіть нещасливому руки й ноги та вкиньте його в піч вогенну, щоб мучився повіки. Тому, що Сам Я приходив довгий час тому, і всіх кликав на весілля, а цей, зневажаючи Моє запрошення, не приготував собі одягу на весілля, то наказую вам поарати нещасного за те,що зневажив Моє царство".

Невже не біться цього, не тремтить християнин і того, що наближається час з'явитися Жениху в славі Своїй. Хіба не знає, що все вже готове, і небесна труба чекає на помах. І що діяти буде, якщо не приотуються до цього часу Божої милості. Бог милує достойних.

Затрубить з неба труба і скаже: прокиньтеся, улюбленці Христові: ось прийшов небесний Цар дати нам спокій і радість у вічному житті за труд нашого подвижництва! Прокиньтесь, побачте Христа Царя, безсмертного Жениха, Якого ви любили! Адже, полюбивши Його, стали ви мандрівниками на землі. Прокиньтесь, побачте царство Його, яке Він наготував для вас! Прокиньтесь, побачте жаданого Христа! Прокиньтесь, ненаситнин оком погляньте на Господа, Якого ви полюбили, заряд Якого терпіли скорботи, для Якого подвизалися! Приступайте тепер, і з великою сміливістю дивіться на Нього, пожаданого, радійте з Ним радістю невимовною – "і радості вашої ніхто не забере від вас" (Івана 1:22). Прийдіть, втішайтесь благами, "чого око не бачило і вухо не чуло, і на серце людині не спадало" (1 Кор. 2:9), - благами, які дарує вам Сам Пожаданий; "Бо взяті будуть святі на хмарах ясних на зустріч Йому" (1 Сол. 4:7). Злинуть праведні й достойні Бога на височінь в повітрину в невідомій славі, щоб бачити небесного безсмертного Жениха.

Всевишній Боже, єдиний безсмертний, покажи в той час великі щедроти Свої, щоб таємне нечестя християнина не відкрилось перед глядачами – ангелами, архангелами, пророками, апостолами, праведними й святими! Спаси віруючого благодаттю й щедротами і введи його в рад насолоди з довершеними праведниками! Прийми, Владико, благання слуги Твого, за молитви святих, що Тобі догодили. Слава Христу! Амінь.

ІКОНА

Ірина Стасів-Калинець

Злетів на свічку запах саду -
І біле вінце зацвіло.
Над голим писаним столом
Дозріли очі ... Все позаду.

Як сніг, як стіни у пітьмі.
Вогонь погас. Іскра чатує.
Та пусто. Господи, чи чує
Хтось тиху свічку - спогад
мій?

Тремка долоня гріє віск.
З вікна в вікно косіє протяг.
І об'явилася напроти
Свята Родина в сяйві іскр...

Рушник на рамі, як з плеча,
Сповзає в подиху
затерплім...
Моя оголена свіча ...
Ця хата ... Пустка ... День
найперший...

Rediscover your inner-Ukrainian at

St. John's Institute in Edmonton, Alberta!

11024-82 Avenue, Edmonton, Alberta T6G 0T2
(780) 439-2320 or 1-800-439-2320
info@stjohnsinstitute.com
www.stjohnsinstitute.com

MAKE YOURSELF AT HOME!
Our newly rebuilt facility
welcomes you with the best value in Edmonton, bar none.

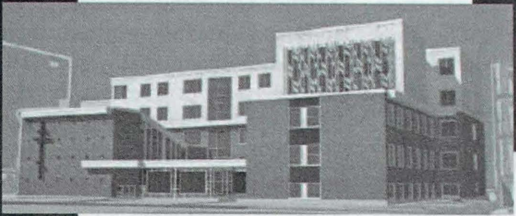

GUEST ACCOMMODATION

- Bachelor, 2-, 3- and 4-bedroom suites
- Guest suites with queen and twin beds
- Self-contained, condo-style suites w/ private, lockable bedrooms
- Full kitchens, 4-piece baths, and beautifully furnished living areas
- On-site fitness studio, recreation room, lounge and laundry

CONFERENCES & SPECIAL EVENTS

- Meeting, break-out and banquet rooms for 5 to 150 people
- Full-service catering and bar; specialty Ukrainian catering available
- Customized event coordination
- Accommodation/conference package rates

PROGRAMS

- Arts, culture and cooking workshops
- Accredited Ukrainian language classes
- Fitness classes, art classes
- Old-fashioned Ukrainian sing-alongs
- Residence life activities

EXCEPTIONAL VALUE

- Short-term and long-term rentals from 1 night to 1 year
- Nightly, weekly, and monthly rates; per suite or per room
- Perfect for visiting academics, executives, artists, trades professionals and others
- As low as $40/night + taxes (all meals included)

Take a virtual tour at www.stjohnsinstitute.com or drop by and find out why the new St. John's Institute is Edmonton's newest destination for community events and community living.

Book your next event or guest with us, and see how our facility truly is "a building by Ukrainians, for Ukrainians!"

A proud past... an exciting future!

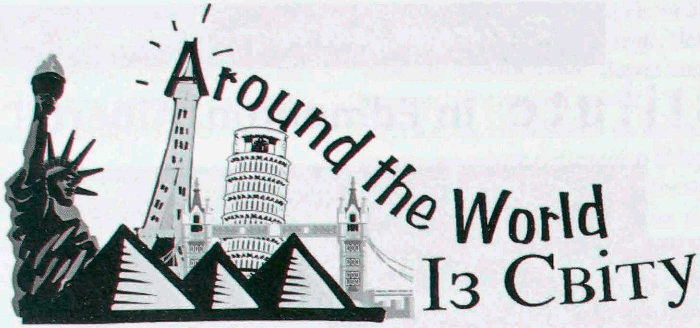

Canada-Ukraine Parliamentary Program (CUPP)

Submitted by Iryna Pushchyk

CUPP 2011 Intern to Mark Warawa, MP for Langley, British Columbia

2011 Senator David Tkachuk Scholarship recipient

Karpenko Karyy National University of the Arts, Kyiv

Iryna Pushchyk is one of the Coordinators of the Canada-Ukraine Parliamentary Program (CUPP) for 2013, returning to the Canadian Parliament for her second Internship. Together with Roman Tychkivskyy and CUPP Alumni Media Representative Oleksandr Pankiv, Iryna disseminates articles about the CUPP Program, articles by CUPP Director Ihor Bardyn and articles by individual CUPP Interns and Alumni.

Following is a recent interview between Mykola Siruk, Political Editor of the Newspaper DEN, and CUPP Director, Ihor Bardyn.

On the last weekend of November Kyiv Mohyla Academy hosted a conference "Model of Ukraine" titled "Different Roads to the Rule of Law." One of the initiators and organizers of this conference, which was held for the fourth time, is the director of the Canadian-Ukrainian Parliamentary Program Ihor Bardyn – Canadian citizen of Ukrainian origin. He was born in Poland: his parents escaped there from Galicia after the World War II. And in 1950 his parents moved to Canada, where Bardyn received a law degree. First two years he worked in the law firm and then he opened his own firm, which employs 14 lawyers (half of whom are Ukrainians) and 25 people working as an assistant staff. This is the average for Canadian standards firm which is, at the same time, the largest Ukrainian law firm by the number of Ukrainians working for it. In his interview for The Day Mr. Bardyn told what prompted him to initiate the establishment of a parliamentary program and how he sees the prospects of the rule of law in Ukraine.

BARDYN: "Twenty-two years ago there were two events in Canada that gave the Ukrainians reason to celebrate. On the one hand, Canadian government organized a centennial celebration of Ukrainian immigration to Canada. And, on the other hand, at that time Ukraine proclaimed its independence.

"I already knew what was going on in Ukraine at that time because I had visited the country in 1990 as a part of Amnesty International mission. I defended Stepan Khmara, who was a prisoner of conscience.

"Then after the Khmara's trial I realized that lots of work needs to be done here and many things need to be changed. One thing is to change the landscape, structure, while changing the outlook and mentality, especially those of young people, is a completely different thing. That is why I suggested to the Canadian government to create a program of student exchange between Canada and Ukraine.

"The relevant Canadian authority accepted this proposal but did not allocated funds. I was very disappointed and then I decided to raise money on my own. I was lucky to have friends who could afford to donate money and as a result I collected one million dollars, which we put in a bank and decided to use the interest to finance our project. At that time bank deposits gave 12 percent interest and the price of an airplane ticket to Kyiv was 400 dollars and a week of living in a dormitory of the University of Toronto cost 15 dollars per week.

"Thus the exchange program began working, but in seven years the interest rate on deposits in banks went down from 12 to one percent. Today an airplane ticket from Kyiv to Canada costs 1,000 dollars and a week of living in a dormitory costs 75 dollars.

"However, each year we manage to invite 30 to 40 students to Canada for training. It is possible because some people agreed to temporarily cover the deficit. But in three years this program will be closed because by that time we will exhaust this capital of one million dollars we originally collected."

SIRUK: Mr. Bardyn have you tried to contact the Ukrainian oligarchs in this matter?

BARDYN: "We twice contacted Mr. Akhmetov. The first time he responded to our letter, although usually oligarchs do not have the habit of responding to letters. At the time of the second appeal, Akhmetov hired a British man as the head of the Foundation, who did not understand the case or maybe received different instructions and therefore they did not support our project after all. There was no response from Mr. Pinchuk it seems to me. Mr. Kuchma also refused to provide assistance to our project.

"We tried to find support in Canada but here various projects are fighting for every dollar. And the people from the generation that gave one million to the project have mostly died by now. Thus, now we have no money to continue our work.

"Last week I was appointed the head of a Canadian organization, through which I will try to convince the Canadian government that they should finance this program for the next 50 years. I would ask them to put, let's say, 10 million dollars to the fixed fund and finance the program form the interest."

SIRUK: Why don't you ask the alumni of this program to send money to this fund?

BARDYN: "They have long begun to do so. But there is still one problem. It is very difficult for Ukrainians to allocate funds for a western foundation because it takes a lot of paperwork and there is a whole complicated procedure to send money here."

SIRUK: Can you say what impact does this program have?

BARDYN: "Over the past 20 years the achievements of the alumni of this program in both academic sphere and their careers have been outstanding. In the moment that we speak now three alumni are working in the United Nations Security Council in Washington, five – in European Bank for Reconstruction and Development (EBRD) in London, two – in the European Court of Human Rights in Luxemburg, a few alumni are working at the IMF in Washington and London. There are also many alumni now working in Western universities.

"In Ukraine some of them work in NGOs, others initiated their own NGOs, Shyshkin's daughter was elected to the Parliament. Perhaps, one of the alumni of our program will become the mayor of Lviv. Some of the alumni work in Vitalii Klitschko's team, others – in the Block of Yulia Tymoshenko. However, we still need another 10 to 20 years to see them show their worth. Only after such period of time, one can see the result of participation in the Canadian-Ukrainian Parliamentary Program. Each year there are meetings of interns held in the Canadian Embassy in Kyiv. Not a single person there would say that three or four months of training in Canada have not changed their outlook.

"Students work inside the Parliament, every day they communicate with their deputy. They see the big difference between the ways the Canadian and Ukrainian parliaments operate. After observing the kind of the relation deputy has with his electorate, they point out that this relation is transparent. Interns of the program are convinced that Ukraine should adopt the Canadian electoral system, where each member of the parliament is elected from a certain district, the way it was done here in Ukraine in majority districts in this year's elections. Deputies elected by proportional representation feel no responsibility to anyone.

"Many graduates work in law firms in Ukraine that have offices in England or France. There are those, who work in England and the areas of their responsibility are in the countries of Central and Eastern Europe, including Ukraine, where they often go. The total number of the graduates of the program is nearly 1,000."

SIRUK: Ukraine constantly receives ultimatums to release Tymoshenko and Lutsenko. Does this enhance democratic changes in Ukraine or maybe there should be a different way of talking to the official Kyiv?

BARDYN: "The governments of the Western countries look at the imprisonment of Tymoshenko and Lutsenko solely at the level of political revenge. They do not provide any assessment and do not consider the fact that perhaps Tymoshenko has committed the same kind of crime that Pavlo Lazarenko did. They only look at the fact that one should not use such methods of persecuting one's opponent just because he or she might win. Government of Canada, not only the Parliament, has almost unanimously put forward a demand to release Tymoshenko and called this political persecution."

SIRUK: Mr. Bardyn, what is your overall impression of the rule of law in Ukraine, where has been Ukraine moving in recent years?

BARDYN: "If to look at the development of the rule of law in England, Ukraine is moving along the same path. The main thing here is that it should not take eight centuries. I see that the rule of Viktor Yanukovych and prior fatal rule of Viktor Yushchenko are the era of development, which took eight centuries in England, but at least here there is no such cruelty that took place in England, when one king beheaded his wife who bore him no sons, then he married a second wife and converted to a different religion. I believe that there won't be such cruelty and that on the way of our nation in the world we must endure torture and

curses until we come to somewhat wiser lifestyle....We often hear that we are not ready for democracy and for the rule of law. And I often ask what courses we should complete to be ready for the rule of law. People just think what you are talking about. Don't be ridiculous. Today our task is not to invent a wheel, but to use it because it already exists."

SIRUK: How much time does Ukraine need to implement the rule of law?

BARDYN: "Ukraine does not need such a long period of time as it was in England for transition from Soviet lawlessness to the Western concept of the rule of law. It is possible that Ukraine would implement the rule of law the way it was done in Canada without a lengthy period of struggle. However, the demand for implementing the rule of law must come from the civil society, from people and the ruling elite must understand it, even though it now does not understand the meaning of the concept of the rule of law and is not interested in beginning to understand it."

SIRUK: What can Canada do to help Ukraine in this?

BARDYN: "Canada can help by becoming a closer partner of Ukraine in the sphere of economic, cultural, education, and public relations. Our countries border on large countries. We share some common problems living close to such powerful neighbors.....Ukrainian language in both countries (Canada and Ukraine) is a means of communication that can and should be used. A few censuses before Ukrainian was the third most spoken language in Canada after English and French. Now the Ukrainian language is behind Chinese, Hindi, Italian, and Portuguese. There is practically no Russian spoken around here. Meanwhile, the Ukrainian language is slowly gaining popularity with the fourth wave of immigration: the number of Ukrainians coming to Canada is about 1.3 million according to the official data, and the unofficial statistics claims there are more than two million Ukrainians. Therefore, the Ukrainian community in Canada is the natural partner of the Ukrainian-speaking population of Ukraine, while the Russian-speaking group living in Canada has no ties with Ukraine."

SIRUK: What assistance can Canada provide to Ukraine on its way to European integration?

BARDYN: "Canada and the US can do little to help Ukraine in this respect, except for making clear to the Ukrainian government and the Ukrainian people, that if they want to join the EU, Ukraine should meet the standards and laws of the EU community. But most importantly, the Ukrainian government has to make a decision on whether it wants to perpetuate Soviet standards of governance in Ukraine or it still wants to implement and comply with European standards of governance and the establishment of normal civilized country.....Despite all the hardships I believe in the future of Ukraine. Even in the first week of my stay in the country I saw that it is fantastic only due to one thing – the kind of people who live in this country. There are very strong people with firm principles here. There are many honest and hardworking people. They won't let anyone to sell them out. They have not allowed anyone to do so in 2,000 years. The power of Ukraine is in its people and they will gain the victory after all."

Interview conducted by Mykola Siruk, The Day, Issue №74 (2012)

The Alberta Benevolent Cantor Association

THE ALBERTA BENEVOLENT CANTOR ASSOCIATION provides training and resource material for cantors in Ukrainian Orthodox parishes. We welcome all interested individuals to become members and those who wish to train as cantors.

Alberta Benevolent Cantor Association
11837 – 66 Street
Edmonton, Alberta T5B 1J2
Telephone (780) 990-0019
info@albertacantors.ca
www.albertacantors.ca

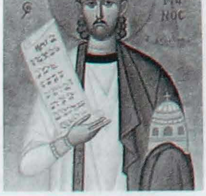

St. Romanus, the melodist

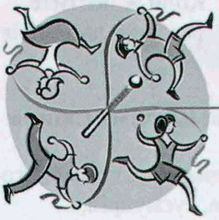

For Our Children
Нашим Дітям

Great Lent - Великий Піст

Reprinted from “For Our Children”, A selection of articles by Dobrodiyka Jane Luchak dedicated to our children, as they appeared on the pages of Вісник/The Herald (1996-2002)

Seven weeks before the Great Feast of Easter (Pascha) we begin a period of prayer and fasting to commemorate our Lord’s suffering and death upon the cross for our sin. This period of time is called Great Lent.

Of the four Lenten periods during the Orthodox Church calendar the most important is Great Lent. This Great Lent is divided into two parts: The first 40 days commemorate the 40 days and nights that Jesus Christ fasted in the Jordan desert before beginning His ministry. The week before Easter, called Holy or Passion Week, reminds us of the suffering and death of Christ our Saviour.

The world “lent” itself means “spare”, “plain”, or “meager” and abstinence from food. Abstinence means doing without, or keeping away from food for a certain time.

Great Lent comes before Easter. What do we celebrate at Easter? It is the day that Jesus came to life again after He had died, crucified on the cross. Easter is the day of the Resurrection of Jesus Christ. During this lent we think especially upon how Jesus gave up His Life for us. We show our love for Him by giving up part of our life for Him.

How do we do this? According to our sense of need, each of us makes his or her personal sacrifices. We receive the sacraments of Confession and Holy Communion, we do without certain foods, we pray more often and do more works of mercy and charity. Our Ukrainian Church has special services called “Sorokousty” to remember and pray for the souls of the people who have passed away in our families.

We try to throw out everything that is sinful in our lives. We avoid evil words. We avoid evil thoughts. We avoid doing evil deeds. In this way, we fast spiritually as well as bodily. Spiritual fasting pertains to our soul. To fast spiritually is to dwell on those things which please God.

We spend a great deal of time getting ready for Easter. It has always been our Ukrainian tradition to clean and prepare our homes for Easter. Long ago in Ukraine and Canada, the homes of believers received a fresh coat of whitewash. Every person in the family received a new piece of clothing, no matter how small in recognition of the new beginning, Christ’s rising from the dead. This period was and continues to be a special time of fresh beginnings for all the people who believe in the Risen Christ.

There is a special story in the Gospel of Matthew which you should read and remember. It is called the Wedding Feast [Matthew 22:2-14]:

The Kingdom of heaven is like a certain king who arranged a marriage for his son and sent out his servants to call those who were invited to the wedding; and they were not willing to come... But they made light of it and went their ways, one to his farm, another to his business and the rest seized his servants, treated them spitefully, and killed them... Then he said to his servants, the wedding is ready, but those who were invited were not worthy. Therefore go into the highways, and as many as you find, invite to the wedding. So those servants went out into the highways and gathered together all whom they found, both bad and good. And the wedding hall was filled with guests. But when the king came in to see the guests, he saw a man there who did not have on a wedding garment. So he said to him, `Friend, how did you come in here without a wedding garmentÉ`And he was speechless. Then the kind said to the servants, `Bind him hand and foot, take him away and cast him into outer darkness; there will be weeping and gnashing of teeth.`For many are called, but few are chosen.

This is a good story for us to remember as we get ready for Easter. Easter is the greatest feast day of the year. Our Lord invites us to come and cele-

brate. Each year delicious food is blessed for us to eat.

However, each one of us should prepare for the feast of Easter. We have to clean up our hearts so that we can be good guests at the Easter feast. That is what the period of Great Lent is all about.

Here is a special prayer to say during the Great Lent:

The Lenten Prayer of St. Ephraim the Syrian

Lord and Master of my life!
Take from me the spirit of laziness, despair, lust for power and idle talk *(bow)*
But rather grant me, Your servant, the spirit of chastity, humility, patience and love *(bow)*
Yes, Lord and King! Grant that I may see my own transgressions,
And not judge my neighbour,
For blessed are You unto the ages of ages. Amen. *(bow)*

Великий піст - найважливіший за всі пости в році й. Перші його тижні пригадують наме сорокаденний піст Христа у пустині, а послідний (страсний) тиждень пригадує Христові муки і смерть.

Великий піст установлений Церквою на те, щоб люди застановилися над своїм життям. Це є час, коли кожна людина глибше задумується над смислом і дорогою свого життя. У цей час люди здержуються від гучних забав. Це саме є той час, коли людина повинна взяти себе "в руки". Кожна людина повинна піднести себе до вищого ступеня життя, звертаючи більше уваги на своє духовне єство, на свою еушу. Треба постити тілесно і душевно.

Про піст згадує Святе Письмо. Зверніть вашу увагу на такі місця:

[Матвія 4:2] "І постив Він (Христос), сорок днів і сорок ночей, потім забажав їсти."

[Матвія 6:16] "Коли ж постите, нехай не буде у вас, як у лицемірів, смутного виду.

Молитва Св. Єфрима Сірина

Господи і Владико, життя мойого!
Духа лінивства, суємудрія, владолюбства і пустомовства не дай мені.
Духа ж чистоти, покори, терпеливости й любови дай мені, рабу Твойому.
Так, Господи Царю, дай мені бачити провини мої і не осуджувати брата мого,
Ти ж благословенний на віки вічні.
Амінь.

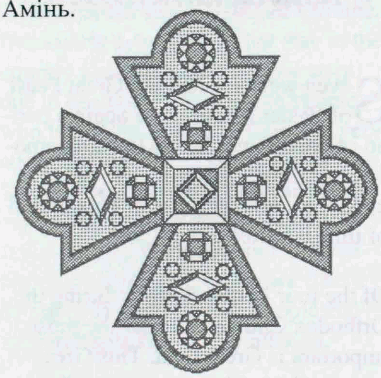

Lenten Memories *by Mary (Hrenchuk) Pankiw*

Entwined
with ribbons and flowers
of my Ukrainian childhood
lies a wreath
of Lenten memories

Each day began
and ended
with prayers recited
in Old Church Slavonic
accompanied by "poklony"
as I knelt on the braided rug
my Ukrainian mother created
while icons
blazed with colour
on the white walls.

Meatless days
ushered fish
from unpolluted waters;
proclaimed "varenyky"
with various fillings;
heralded herring
pickled with spices
packed with onion slices;
sampled sauerkraut soup
served with slices of
pumpernickel bread

Each day demanded
I relinquish
chocolates, candy, gum
forego a movie
give up dancing.

Sacrifices
great and small
embroidered the tapestry
of each Lenten day.

Evenings
with silvery stars
accompanied me to
The Way of The Cross
in the village church
where altars
draped in purple
stood mourning.

Lenten songs of
plaintive melodies
linked each Station
of the Cross
and heightened the
sadness of the season
while tall beeswax candles
glimmered faith and hope.

Громадська Хроніка

Community Events

Річні збори СУК при Катедрі Св. Івана в Едмонтоні

AGM - UWAC, St. John's Cathedral Branch, Edmonton

В неділю, 2-го грудня 2012 р., відбулися річні збори С.У.К. при Катедрі св. Івана в Едмонтоні. Після Служби Божої, всі членкині взяли участь у Панахиді за спокій душ померших членкинь, яку відслужили Всеч. о. Мітрат С. Семотюк, та о. К. Зубрицький, при відспіванню церковного хору.

Як звичайно, громадно, відбулася перекуска після Відправи, а тоді членство розпочало свою офіційну частину, переводячи збори. Велике число членкинь взяло участь у цих зборах і вони пройшли дуже ділово і в гарній, товариській атмосфері. Молитвою і поминанням членкинь, які відійшли у вічність цього року, та відспіванням "Вічна пам'ять" збори згадали слідуючих членкинь: Анну Кравець, Анну Сербен, Евелин Лакуста, Ольгу Козуб, Анну Мельник, Анну Томнюк, Галю Радзивилюк і Марію Мельничук.

Ведучою програми сходин була п-і Доня (Наталка) Ковалишин, яка вив'язалася зі свого обовязку дуже вміло.

Слідував привіт від голови Катедри св. Івана, п. Євгена Тополницького, прочитанння протоколу з минулорічних зборів, звіт відступаючої голови, п-і Доні Ковалишин, скарбника п-і Катерини Гобден та всіх інших звітів, які були дуже акуратно видруковані і роздані всім присутнім членам.

Відступаючій голові п-і Д. Ковалишин було висловлено велике признання за її чотирилітню працю. Вона не тільки прекрасно виконувала свою працю як голова, але включалася з допомогою в інші відповідальності, які брала на себе. Пані Ковалишин є одна з тих особистостей, які бачать тільки добро в інших, ніколи не критикують, але знаходять нагоду похвалити і заохотити до праці. Нам, що мали приємність з нею працювати, великий примір як належиться успішно очолювати організації. За її вклад праці, п-і д-ка Олена Гарасимів вручила букет троянд п-і Доні, і дуже змістовно подякувала в нашім імені.

Although the branch membership continues to decline, committee reports showed that the branch is still very active, holding a biennial casino and an annual bake sale. Fellowship coffee is sponsored once a month for the parish. Funeral dinner service and clean up are the responsibility of the branch. The Benevolent Committee continues to visit the sick, while the Church Committee attends to Cathedral clean up and decoration. Numerous donations are made to Ukrainian Canadian, Ukrainian and other charitable causes. Time and effort as well as monetary donations have gone into supporting the Local Council of Women and its projects. Ukrainian cultural events have been encouraged and sponsored, such as UBLA's "прощання" or the Kytasty/Tkacz Artists' Evening.

The newly elected Executive of St. John's UWAC for 2013 is as follows:

Past President - *Donna Kowalishin*
President - *Leona Bridges*
Vice-President - *Christine Zwozdesky*
Recording Secretary - *Natalie Deptuck*
Treasurer - *Kay Hobden*
Greetings and Sympathy - *Donna Kowalishin*
Membership Convenor - *Oryssia Lennie*
Honorary Members - *Kate Hawrysh*
Member Communication - *Oksana Ensslen*
Library Convenor - *Nataliya Grytsiv*
Benevolent Committee - *Eileen Yewchuk, Anna Melnychuk*
Cathedral Committee - *Halya Newediuk*
Junior CYMK - *Susan Jereniuk, Vivianne Kruhlak*
Archivist - *Helen Shewchuk*
ELCW Representative - *Julia Elaschuk*
Baking Bees and Sale - *Gloria Zaharia, Irene Cepin, Eileen Yewchuk, Anna Zwozdesky*
Casino Co-ordinator - *Elaine Harasymiw*
Controllers - *Marianne Makowsky, Xenia Bubel, Nadia Opyr*
Social Events Co-ordinators - *Donna Kowalishin, Pauline Mudry*
Funeral Dinners - *Pauline Mudry, Zonia Ewanchuk*

Всі присутні дуже радо прийняли оплесками новообрану Управу. Спеціально тепло сприйняли обранням п-і Леону Фарину Бриджес, яка є донею добре знаної нам і працьовитої покійної Наталки Фарини Кіт. Це підкреслила п-і Анна Звоздецька, яка прочитала вірш п-і Наталки, написаний для Союзанок при нагоді 50-го Ювілею Союзу. Яка горда мусить бути мама, що виховала таку працьовиту доню (і не одну—бо заступниця голови є п-і Христина Фарина Звоздецька, сестра Леони).

"Славна наша минувщина.
Що тепер робити?
Чи мріяти про історію?
Чи діла творити?"

Нам, старшим, як радісно на душі, коли бачимо, як молодші жінки вміло перебирають обов'язки в свої здібні руки і продовжують ту працю, яку їхні бабусі, тети, мами започаткували. Ці сходини доказали, що серце, наповнене любов'ю і пошаною до своєї спадщини, не загине, а буде продовжувати працю з покоління в покоління.

At the end of the meeting, a very interesting presentation about Christmas flower arrangement was given by Betty Corlett, President of St. Elias Ukrainian Women's Association and representative of Bonnie Doon Flowers & Garden Centre. Betty showed her artistic ability by creating three arrangements that took her just minutes to assemble. The beautiful evergreen arrangements were presented to the three most senior ladies present.

Новообрана голова, п-і Леона, подякувала всім за довіря до неї і намітила деякі зміни в праці Союзу, щоб заохотити нових членок до активної праці. Ми бажаємо п-і Голові допомоги, коли можливо, щоб наш Відділ зростав і був цікавим для всіх жінок. Закінчено збори молитвою "Достойно є".

О. Логвиненко й Л. Бриджес

Anna Zwozdesky reads a poem by the late Natalka Faryna Kit

Donna Kowalishin, Outgoing President

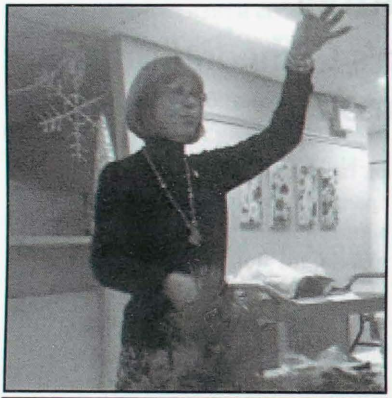

Betty Corlett (Professional florist and President of UWAC, St. Elia Branch)

Evergreen floral arrangement by Betty Corlett

"Ukrainian Connection" hosts reception for Museum Display

The Ukrainian connection was created by the members of the local Ukrainian community in Fort Frances. Like many other immigrants to Canada from other nations, the Ukrainians escaped a brutal existence of poverty and oppression in their homeland in the hopes of finding a better life. Although conditioned to hard work, they were ill-prepared to make the adaptations necessary to land smoothly on their feet in a new environment. With next to nothing to call their own and few support systems, they struggled daily to find a foothold in this vast new land. Yet the Ukrainian newcomers to Canada persevered. They cleared land and planted crops; found jobs in the forest industry, on road crews and in small business; built homes, schools and churches; recruited teachers for their children and raised their families to become contributing members of society.

A reception in conjunction with the "Ukrainian Connection" exhibit was

held on Thursday, April 5, 2012, Refreshments included traditional 'babka' bread that Ukrainian women are famous for.

The exhibit is wonderful and one cannot help but wonder at the beautiful costumes and customs of people that comprise a large part of the local population. The wonderful display of traditionally decorated eggs (pysanky) display cultural artistry with their vibrant colours and different designs.

The exquisite costumes are lovingly preserved by decicated Ukrainians with a desire to preserve the culture of their ancestors. There are many albums filled with stories, articles and the historical accounts of the church and the Ukrainian families that have become so important to daily life in Fort Frances.

Submitted by Dorothy Wepruk with a donation of $500 from the UWAC, Fort Frances Branch

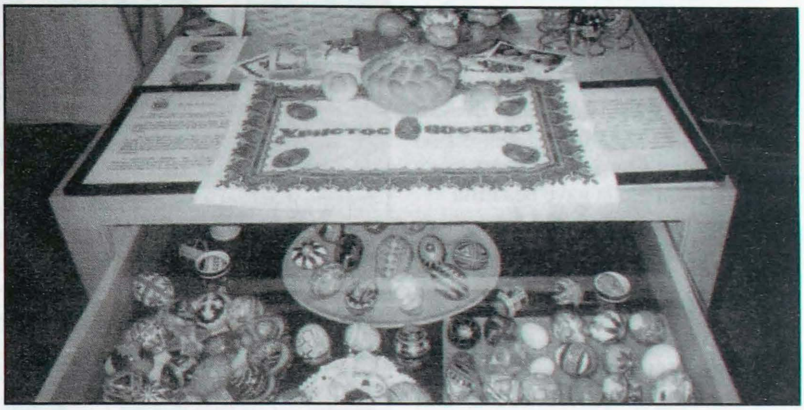

Dobr. Katherine Sencio receives Queen Elizabeth II Diamond Jubilee Medal

Dipika Damerla, MPP for Mississauga East-Cooksville presented the Diamond Jubilee Medal to Katherine Sencio on Sunday, January 27, 2013, at St. Volodymir Ukrainian Orthodox Cathedral in Toronto. The surprised Mississauga resident was speechless when MPP Damerla called her name to present the medal at the Ukrainian Women's Association's Annual General Meeting on that Sunday afternoon.

Dobr. Katherine has been a dedicated member of the Ukrainian Women's Association of Canada, Knyahynia Olha Branch, for the last 25 years. For the last 22 years, Dobr. Katherine has been a member of the UWAC Executive, serving as Corresponding Secretary. In addition, she served for four years as a member of the Eastern Executive of the UWAC.

MPP Damerla included the following in her remarks about Dobr. Katherine: "She is the woman in the front lines helping people out with their challenges. She is the person who convinces the young and the old to become part of the UWAC in order to enrich their Ukrainian heritage, and above all, she spends much of her time and energy making sure that our new Canadians feel at home."

In 1970, Dobr. Katherine married Very Rev. Bohdan Sencio, who is presently the pastor of the Ukrainian Orthodox Cathedral of St. Volodymyr in Toronto. Katherine has served the Ukrainian Orthodox Church as a volunteer in Poland, the U.S.A., and from 1987 to the present, in Canada.

Katherine worked for many years as a teacher and principal of a heritage school in the Toronto Board of Education. She currently teaches Sunday School at St. Volodymyr Cathedral. She is a proud mother and a loving grandmother.

Congratulations! Mnohiyi Lita!

UWAC, Lesia Ukrainka Branch, Two Hills AB

The UWAC (Lesia Ukrainka Branch) held their meeting on December 5th, 2012 at 3 p.m. at the Church Hall with Stella Stefiuk as President presiding the regular monthly meeting. Our annual meeting started with each executive member presenting their reports for the year December 1, 2011 to November 30, 2012. This year's "Perfect Attendanc" members were Elsie Choban, Olga Chrapko, Eustine Kereliuk, eleanor Lutzak, Rose Nickiforuk, Joyce Rosychuk, theresa Rudkowsky and Stella Stefiuk. The eight members received an "Angel In Flight" with a year imprinted on a golden circle attached to the Angel. Like every year, President Stella gave beautiful gifts from herself to all of the members for their loyalty and hard work.

At 5:00 p.m. after the annual meeting all members in attendance drove to our Golden Wings Restaurant for supper. Following our prayer, we had a two minute silence for our three deceased members: Evylin Lutzak, ose Sidor and Anne Sorochan.

A delicious supper of Chinese food was enjoyed by the 14 members present. Stella Stefiuk prepared Christmas cake and goodies for dessert.

Annually we have an Easter bake sale of: paskas, babkas, nalesnyky, holuvtsi, pysanky, perishky, pryne buns, poppy seed chiffon cake, pickeled egs, khrustyka (ears) and Pyrohy suppers as fundraisers for our Church. At our District Thanksgiving Dinner, we bring non-perishable food for the FCSS Food Bank. Our Church provides a dinner for Provody service for non-members and members as a Fellowship.
Our Branch caters many funerals and memorial dinners for our members and non-members

Submitted by Eustine Kereliuk

UWAC Executive 2013: Eustine Kereliuk (Corresponding Secretary and Promin Convenor), Olga Chrapko (Recording Secretary), Stella Stefiuk (President), Joyce Rosychuk (Vice-President), Elsie Choban (Treasurer)

Perfect Attendance in 2012 - L to R: Olga Chrapko, Eleanor Lutzak, Eustine Kereliuk, Stella Stefiuk, Joyce Rosychuk, Theresa Rudkowsky, Rose Nickiforuk and Elsie Choban

CORRECTION

On page 27 of Promin's last December/January issue, "News from the UWAC Alberta Provincial Council": Since the time of printing, the UWAC Alberta Provincial Executive now includes Sylvia Gray as Treasurer. Also in this article, the word "Council" should be replaced by "Executive". *[Ed.]*

UWAC, Calgary Branch celebrates 80th anniversary Social Media Project

www.uwac-Calgary.ca

Celebrating anniversaries can be exciting, however capturing the essence of recognition and celebration is often difficult - life is short and what can one actually remember in a short time? It is very human at a certain point in life to take into account, be appreciative and acknowledge the milestones, and the golden moments which are irretrievably embedded in a fleeting moment of blissful memory!

These were the issues presented by Calgary's Ukrainian Women's Association of Canada, 80 anniversary - 1932-33 to 2012-13. The gracious senior ladies who contributed to our planning meetings over the past year, who met monthly for this future's oriented project, really embraced a new vision. What type of project - to look back in admiration - or to pour a glass of wine for a toast? No, these lovely ladies had an archival collection of photos and documents that made them laugh (to the point of tears), tell stories, recall moments of hope, faith and accomplishments! So the social media project was gently shaped. The intent? To celebrate and honour the real people whose lives shaped the present, to ensure their stories and their legacy are not relegated to the back file cabinet. To trumpet the message of our love and thanks using today's public awareness tools that might even make those on the fringe feel included, too.

The www.uwac-Calgary.ca site is social media with a dream and a purpose. Ensuring a wider readership will tell the stories the simple documents cannot. The social media process is an inclusive tool. We envision multiple generations of Soyuz Ukrainok Kanadi ladies, their children, grandchildren, extended families and friends will look upon the contents of the website together. Like a photo album, we hope the images bring to mind the stories, recollect the days, the people, the events, and find meaning in activities and events which shaped today, and will continue to shape the future. Who will tell these stores but us?

Now that the site is live and tested, the task before Calgary's UWAC is to learn how to blog. You might be amazed to know how under-represented our community is in the blogosphere! There is an audience hungry for perspectives off the beaten path - for UWAC perspectives. And Alberta is a particularly unique province with one quarter of the population of Ukrainian ancestry. Literally every fourth person has a Baba whose pyrogies and holubtsi are the best in the world. And Baba deserves more than a thank you! She is the keeper of the hearth, and deserves our unabashed recognition and celebration! The uwac-Calgary.ca site is all about shining a light on the people who continue to do so much!!

How to: turn on computer, type in address www.uwac-Calgary.ca, press login and follow directions, type in your email access information, retrieve password and copy it, return to www.uwac-Calgary.ca and type in password. Voila! See documents and pictures - select one, and open, scroll to bottom of page and see comments box. Write comment and press enter. In a few days the blog administrator will "Publish" your comment. Repeat process. Remember to press Share - either on Face book, Twitter, etc. and invite aunties and family friends to add their comments. Repeat and visit often because there will always be more new stuff online.

Of particular interest to our blog's potential readership includes - confirmation about who these people are, and/or what they are doing, and/or what they have done, and/or where they are now, and/or things they should be recognized for.......

Thank you! - UWAC-Calgary.ca received generous development support from SUS Foundation, St. Vlad's TYC, and UWAC Calgary.

People of note to acknowledge and thank include - Olga Boykiw (Archivist), Jean Meketiak (Museum Emeritus), Olga Kurczaba (Advisor Emeritus), Theresa Klepak (finance), Ethel Tacey (ex-officio), Carrie Taylor (professional resource), Joel (volunteer photographer), Dan Zukiwsky (volunteer photographer), and an endless number of people whose contributions to Calgary's Ukrainian Women's Association of Canada have built a strong and vibrant community that continues to evolve and grow. Mnohaya lita!

On behalf of the committee whose names are listed above,
Marusia Koszarycz (Anna-Marie),
Past President

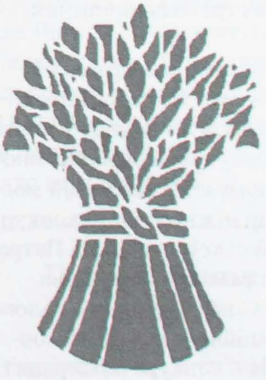

Збережемо мову!

Леся Гижа
Едмонтон

У 2012 році в Україні з порушенням регламенту прийнято сумнозвісний закон про мову. Шляхом запровадження регіональних мов з правами державної мови Партія Регіонів затягує Україну в склад Росії. Знищуючи українську мову, знищують душу нашої Батьківщини. Питання стоїть навіть гостріше: в Україні навмисне розповсюджується ненависть до української мови та всього українського, а нав'язується натомість усе російське. Триває постійний лінгвогеноцид, що розхитує й так до цього часу нестійкі основи української нації. Тому для кожного українця сьогодні мовчати і байдуже упокорятися перед злочинною владою є недопустимо і смертельно небезпечно.Нам, дітям України за її межами, належить міцно згуртуватися і стати на захист рідної мови. Перед нами стоять більш вагомі завдання, ніж перед тими, хто мешкає зараз в Україні.Через постійну виснаженість і заляканість на Батьківщині люди збайдужіли, бо страх як метод маніпулювання народом мало що змінився з часів сталінських репресій, хіба набув іншої, ще небезпечнішої форми: позірна «демократія», начебто «свобода», а насправді – підступна стратегія знищення.

Але «ще не вмерла України ні слава, ні воля»! Як спроба протистояти мовному геноциду 9 листопада, у день української писемності, в Рівному відбувся новий мовний турнір міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика. Справедливо зазначив Михайло Слабошпицький, голова Координаційної ради цього конкурсу: «Наш конкурс потвердив і для влади, і для всього суспільства – серед молоді справді є потяг до державної мови. Молодь відчуває і розуміє значення української мови в Українській державі і не мислить себе без її знання» (газета 'The New Pathway', November 8, 2012). Важливим є те, що конкурс імені Петра Яцика щороку відбувається в різних країнах світу, серед яких Канада грає одну з найголовніших ролей. М.Слабошпицький називає такий факт «дорогоцінним виявом української солідарності». До того ж, це має і важливе виховне значення – «школярі та студенти в Україні допевнюються в тому, що є дружна світова українська родина, і що українська мова в неї – на пріоритетному місці», – стверджує п.Михайло.

Про живучість і потрібність ідеї підтримки рідної мови говорить немала кількість цих конкурсів – дванадцять, а це значить – сотні дітей підіймаються на п'єдестал переможця, підносячи туди з собою нашу мову. Антиукраїнські сили намагаються будь-якою ціною знищити конкурс, але вітальний дух молодих, талановитих українців, що люблять і знають українську мову, доводить інше – українська мова є жива, потужна, і їй належить бути першою і основною у своїй державі. А українська громадськість з усього світу, і Едмонтонська у тому ж числі, завжди підтримають українську мову. Це не пафосні слова, а конкретні дії і вагомі результати.

Основна функція стресу – мобілізувати захисні сили організму. Так, «український» Едмонтон активно відреагував на інородний мовний феномен, виписаний для України. Цієї осені, наприклад, відбувся ряд подій, які за своєю суттю, незалежно від того, переслідували вони таку мету чи ні, благотворно вплинули на розвій української мови, літератури, а також народних традицій та обрядів.

Передусім, побачив світ шостий том «Західньоканадського збірника». Без перебільшення, це головна гордість українців Канади, оскільки надрукований у видавництві Острозької академії за фінансової підтримки Альбертського товариства збереження української культури, Альбертської фундації збереження історичних пам'яток та Товариства українських піонерів Альберти, збірник більшою частиною свого накладу вирушить в українські університети, школи та інші заклади, де його вивчатимуть. Незаперечно, це живить і кріпить міцний зв'язок України зі своєю діаспорою. Збірник охоплює доволі широку і актуальну тематику, він містить захоплюючі та повчальні статті багатьох відомих, а також і нових авторів. Формат цієї статті не дає можливості назвати усіх дописувачів, тим більше всі праці вагомі і заслуговують на достойне пошанування, тому зацікавлений читач звернеться до самого збірника. Слід проте назвати людей, без чийого доробку ця книга не відбулася б. Це редакційна колегія у складі Ярса Балана, Богдана Кліда, Сергія Ціпка, Петра Саварина та Світлани Мельник, а також редакторів Валерія Полковського та Миколи Сороки. На додаток до зробленого, на річних зборах членів Наукового товариства ім. Т.Шевченка в Едмонтоні 4 листопада редакційна колегія представила звіт про свою роботу над збірником і оприлюднила намір створення електронного варіанту збірника, який буде доступний на

інтернет-сторінці. Роботу над електронним збірником уже розпочато, сподіваємось, незабаром вдячний читач матиме змогу насолоджуватися книгою в новому форматі. Поки збірник у дорозі, одна з його дописувачів, Наталя Гриців, уже розмістила свою статтю на сайті www.artsoflife.ca.

Ще однією цікавою подією, що відбулася 20-го жовтня в Культурному Центрі Святого Івана, що в Едмонтоні, стала зустріч із Вірланою Ткач і Юліяном Китастим,засновниками театральної компанії Yara Arts Group. Обоє приїхали з Нью-Йорку, щоб подарувати вдячним глядачам своє мистецтво.

Постать Юліяна Китастого напрочуд багатогранна: композитор, співак, диригент, кобзар, бандурист, сопілкар, а також водночас і мистецький керівник Нью-Йоркської школи гри на бандурі, ансамблів «Гомін степів». ʽNew York Bandura Ensembleʼ та авангардного ансамблю ʽExperimental Bandura Trioʼ. Творчі праці Вірлани своєю основою мають неповторні, глибинно народні джерела, автентичні та традиційні обряди і вірування українців. Загалом, усі постановки Yara Arts Group експериментальні за своєю суттю, включають проектування й багатогранне музичне оформлення, щоб викликати у глядача відчуття приналежності до часу, підкреслити оприсутнення у просторі, посилити його самоідентифікацію як представника української нації.

Виступи, що складалися з презентації й розповідей Вірлани та гри на бандурі і співі Юліяна, донесли до всіх присутніх творчий дух проектів. Слухачі переконалися у нерозривному звʼязку виконавців з українськими колективами. Йшлося також про їхню подорож до України, результатом якої буде приїзд до Нью-Йорку українських колядників зі славнозвісної Криворівні.

Юліян та Вірлана також залучили нашу знамениту «Шумку» та усім відомих українськихспівачок Ніну й Антоніну Матвієнків до нового спільного проекту – «Різдвяної коляди». Це знаменує собою єднальний характер найуспішніших українських проектів, в основі яких лежить спільність помислів, живий зв'язок з Батьківщиною й талант, помножений на працьовитість українців у географічній Україні та за її межами.

Щасливим випадком став приїзд до Едмонтона української поетеси Мирослави Уніат, авторки двох збірок поезій, виданих в Україні. Мирослава навчається в Університеті Альберти на магістерській програмі з українського фольклору. Дівчина привезла з собою новий стиль презентації віршів – відеопоезію. Молоду поетесу в червні цього року гостинно приймали в культурному Центрі члени катедри ім. Святого Івана. І ось, уже в листопаді, відбувся ще один творчий вечір Мирослави в залі УНО. Роль ведучого виконав талановитий молодий поет і музикант Андрій Ребрик. Хлопець також нещодавно приїхав з України, закохався у Мирославину поезію, і вони вдвох створили нетрадиційний спосіб донесення творчості до реципієнта. Андрій написав музику до Мирославиних віршів «Радій хвилині» та «Не заздріть». Дарія Сторожук, яку добре знають в Едмонтоні, також подарувала слухачам дві пісні «Підступна невзаємність» та «Сповідь песиміста» на слова Мирослави. Поезія М.Уніат сучасна, актуальна, по-філософськи глибока, медитативна. Її авторка – молода дівчина, що нестримно залюблена в життя, поспішає мріяти, творити. Хоча від поезії віє свіжим вітром перемін, а кров будоражить, наче молоде вино, юнацьке бачення світу, внутрішній стан її ліричного героя сповнений мудрості, якогось життєвого досвіду з присмаком екзистенційного суму. Прикладом цьому слугує Мирославин вірш «Вони вірять в іншого бога», де ліричний субʼєкт торкається далеко не молодечої чи розважальної теми, а одвічної, гіркої правди життя, коли люди покидають Господа заради збагачення та влади. Насправді, це глибока біблійна тема, що свідчить про серйозний підхід авторки до написання поезії.

Приємною несподіванкою на творчому вечорі Мирослави став виступ двох скрипалів Skyler Hoffos і Anna Chudyk, які грайливо змагалися в майстерності гри на скрипці. Вони виконали чудову пісню «Верховино!». Прикметно, що артисти попередньо нікому не повідомили, що приготували сюрприз. Тому Наталя Гриців, яка активно опікується молодими талантами, вважає цей випадок добрим знаменням того, що поезія є потрібною людям.На цьому ж вечорі п. Наталя представила новостворений центр художнього слова «Сяйво» і використала для презентації відео зі студії ʽArts of Lifeʼ ту ж мелодію «Верховино» та свою поезію. Ольга Гижа, молода журналістка з України, прочитала вірш Наталі, що називається «Пісні та зорі». Незамінним відеоредактором і Мирославиних, і Наталиних відеопоезій став Андрій Андрієчко, без якого, власне, свято не відбулося б.

Продовження на стор. 31

HELEN MARY RAYCHEBA, C.M.

Cherished mother, grandmother, and great-grandmother. Valued friend. Gifted teacher. Admired community volunteer. Born May 4th, 1912, near Vanguard, Saskatchewan. Died January 9th, 2013, at the Ukrainian Canadian Care Centre in Toronto, Ontario, age 100 years and eight months.

Helen grew up in hardscrabble circumstances on a Canadian prairie farm, the eldest of eight children. After completing grade 11, she attended Normal School (Teachers' College) in Moose Jaw. By age 18, she was teaching grades one to nine in one-room schools in southwestern Saskatchewan. She continued through the "Dirty Thirties" until 1938, when she was forced to resign because she married.

It was in Prelate, Saskatchewan that Helen began her volunteer work in earnest. She was President and Secretary of the Prelate Home & School Association, The Mental Health Association of the Swift Current Medical Unit, and the Music Festival Association. She also served as Worthy Matron of the Harmony Chapter of the Order of the Eastern Star in nearby Sceptre.

After moving to Edmonton in 1959, Helen's life changed again. She returned to school both as a student at the University of Alberta and as an elementary teacher for the Edmonton Public School Board. She loved teaching, especially the grade five class at Windsor Park Public School, and was heartbroken when forced to retire in 1977 because she had reached mandatory retirement age.

Helen also discovered new volunteer vistas in Edmonton. She joined the Amnesty International Group and was Urgent Action Co-ordinator for seven years. She considered membership in Amnesty International as most important and continued to support it all her life.

Helen was passionate about social and political justice as well as human rights and the environment. She prepared and presented briefs on Human Rights and Pornography before the Human Rights Commission in Calgary in 1983; to the Canadian Senate Hearings on the Drug Patent Bill C-22 in Edmonton in 1987; and on Bovine Growth Hormone (BST) before the Toronto Board of Health in 1994. For 16 years, she wrote a column on social, political, and environmental issues for the Ukrainian Women's Association of Canada (UWAC) magazine Promin, English Section. She was a lifetime member of the Ukrainian Orthodox Church of Canada and of the UWAC. She held various posts on the National Executive of UWAC for 24 years.

In 1992, she moved to Toronto where she continued her community work in various organizations, such as the Kniahynia Ol'ha Branch of the UWAC, The Council of Women, and Canadian Pensioners Concerned. She supported many organizations financially. Among them were Women's Legal Education and Action Fund (LEAF), Sierra Legal Defence Fund, the Ukrainian Museum of Canada, St. Vladimir Institute, Civil Liberties Commission, the International Commission of Inquiry into the 1932-1933 Famine in Ukraine, Ukrainian Canadian Congress, and Children of Chornobyl Fund.

Although intrinsically modest, Helen was thrilled to be recognized with a variety of honours and awards because each one meant she could bring attention to the causes about which she felt so strongly. The most important recognition was being invested as a Member of the Order of Canada in October 1993. There were also many others: In June 1992, she received a City of Edmonton Citation for volunteer efforts and the Alberta Achievement

Award for community service. In September 2002, she received the Ontario Senior Achievement Award for community service after the age of 65. In March 2003, she was presented with the Queen's Golden Jubilee Medal. Her last award came on May 4, 2012, her 100th birthday, when she was presented with the Queen's Diamond Jubilee Medal and a letter of congratulation from Her Majesty Queen Elizabeth II.

Helen is much missed by her children (Sylvia Shortliffe and Ilona Scott of Ottawa; Marion E. Raycheba and John M.T. Raycheba, Ph.D., of Toronto); her sons-in-law (J. Paul Scott of Ottawa and Frank J. O'Hara of Toronto); her grandchildren (Newton and Sharon, Scott and Shari, and Jason and Catherine, all of Ottawa, and Colin of Dublin, Ohio); and her great-grandchildren (Matthew, Alexander, and Sarah, all of Ottawa). She is also survived by one brother, Stanley A. Harper (and his wife Doris) of Willow Street, Pennsylvania, and many nieces and nephews.

At Helen's request, a private family committal service was held on January 11th, 2013. Interment was at York Cemetery, Toronto. The Right Reverend Bohdan Sencio officiated.

Donations in Helen's memory will be appreciated. She would approve of St. Volodymyr Cathedral, 404 Bathurst Street, Toronto ON M5T 2S6, or the Ukrainian Canadian Care Centre, 60 Richview Road, Toronto ON M9A 5E4, or the charity of your choice.

May She Rest in Peace. Vichnaya Pam'yat!

Submitted by
daughter Marion Raycheba
with a donation of $500 from
the Raycheba family

Марія і Олексій Макаренко

Добр. Ольга Демчук

У річниці відходу у Вічність наших улюблених батьків: у десяту мами, баби і прабаби **Марії (†10 березня 2003) та** у другу батька, діда і прадіда **Олексія († 1 березня 2011) Макаренків** та першої річнниці упокоєння в Бозі нашої дорогої сестри і дружини **добр. Ольги Демчук († 28 лютого 2012)** – як нев'янучий вінок на їхні могили складаємо пожертву в сумі 150 дол. на «Промінь».

Нехай пам'ять про цих жертвенних працівників у Божому Винограднику буде вічною. Спіть з Богом!

Родини оо. Макаренків, Демчука та Буцьори

Please accept this donation of $25 in memory of **Iris Bugera**, who passed away November 28, 2012 in Winnipeg. She was an active member at the Ukrainian Orthodox Cathedral in Winnipeg, where she served on a variety of committees. She was also a long-standing member of the UWAC, Lesia Ukrainka Branch.

Vichnaya Pam'yat!

Alice Budinsky
Promin Convenor

The UWAC, Lesia Ukrainka Branch, Two Hills AB is donating $100 to the Promin Press Fund as an everlasting wreath in memory of our dear members:

Evylin (Eva) Lutzak - January 23, 2012
Rose Sidor - July 22, 2012
Anne Sorochan - August 5, 2012

May their memory be eternal!

Eustine Kereliuk
Promin Convenor

ANNE FEDEYKO (PROCENTY)
1923 - 2012

It is with great sadness the family announces the passing of our mother, grandmother, and great grandmother at S. Paul's Hospital, Saturday, October 27, 2012 at the age of 89. Anne is survived by three daughters: Mary Humen, Rose (Wayne) Mauther, and Lesia (Orest) Soltykevych; grandchildren: Kim (Robert) King, Wendi (Sean) Spence, Kris (Shannon) Mauthe, Derek (Kerri) Mauther, Roman Soltykevych, Tamara Soltykevych, Cassian Soltykevych; great grandchildren: Matthew, Luke, Evva, Jazmyne, Taylor, Brayden, Nickel, Rachel, Marishka.

She was predeceased by her husband, Edward in 1963; parents - Wasyl and Olena (nee Popowitch) Procenty; her sisters, Mary Small and Olga Balicki; and son-in-law Bohdan Humen.

Anne was born May 22, 1923 in Krydor SK on her parents' homestead. She attended Uhrynow School in the Redberry Lake district. Anne married Edward Fedeyko in 1945. Together they farmed in the Redberry Lake area. they moved to Hafford when their children were in school in the 1950's. Afer her husband's passing, Anne opened ehr home as a boarding house, accommodating teachers, bankers, and RCMP personnel. In 1969 Anne moved to Saskatoon and began working in St. Paul's Hospital, retiring in 1988. In recent eyars she resided at Ilarion residence, where she enjoyed the company of many friends.

The Ukrainian language and heritage were an important part of Anne's life. She was an active member of the Ukrainian Orthodox Church in Krydor, Hafford and Saskatoon, and was active with the UWAC branches Olha Kobylianska and Hanka Romanchych. She also served as secretary for the National UWAC. Anne loved to sing and participated in teh Dibrova Fold Ensemble and Senior Club. She always took pleasure in reading the Ukrainia Voice and Promin, especially the two years she devoted reading short stories and Ukrainian literature to the residents at Extendicare. Anne took great pride in her home, embroidery, sewing, garden and flowers. She was a very social person and spent many evenings visiting and playing cards with her friends.
Anne loved her family and took great joy in their achievements. She enjoyed her visits with them and looked forward to hearing what her grandchildren and great-granchildren were doing. All of her family will miss er critical and constructive advice.

Memorial donations in honour of Anne may be made to the Ukrainian Museum of Canada (UWAC), Tree of Life Campaign, 910 Spadina Crescent East, Saskatoon SK, S7K 3H5.

Наша мама, Анна Федейко (з **дому Процентій**), народилася 22-го травня, 1923 року на фармі в околиці Угринів, шість миль від містечка Кридору, Саскачеван. Життя не було легке - зими були надзвичайно зимні, а дорога далека, щоб поїхати до школи й до міста. Мама цікавилася школою, особливо концертами котрі діти ставили. Після закінчення школи, Анна працювала в ресторані в Норт Батлефорді.

Батьки Анни були релігійні люди й ціла родина молилася денно та ходили до церкви разом. Поза церквою не було грошей на розваги, то сходилася українська молодь і співали, танцювали й грал в карти.

1945-го року Анна вийшла заміж за Едварда Федейка, котрий з батьками мав фарму недалеко родини Процентій. Разом вони мали трьох доньок - Марійку, Рузю, Лесю. Найголовніше батькам була освіта своїх дітей та свідомість української культури. Українська мова була одинока мова в хаті й родина підтримувала українські культурні й релігійні свята.

Після 19-у років подружнього життя Едвард відійшов у вічність,

залишаючи Анну з трлома молодими дочками. Щоби втримати родиниу, у Гефорді Анна приймала пенціонерів, кухарила та шила. Пізніше в 1969-му році вона перенеслася до Саскатуну де працювала в шпиталі, St. Pauls.

Її найбільша потіха завжди була провести час з дітьми, онками, та правнуками. Мама була щаслива нас бачити та почути новини та досягення усіх. Останні роки Анна прожила в резиденції Іларіон в Саскатуні. Тут мамі було весело, проживаючи дні з добрими приятелями.

Упокоїлася наша мама, бл. пам. Анна Федейоч 27-го жовтна 2012 р. на 89-му році життя. Нехай земля буде пухом для неї та нехай мама тепер спокійно спочиває.

Вічна їй пам'ять!

Дочки Марійка, Рузя, Леся
Daughters Mary, Rose, Lesia

Дякуємо за пожертву на журнал в сумі $100 [Ed.].

On behalf of the UWAC, St. John's Cathedral Branch in Edmonton, please accept our donation of $125 to the Promin press fund in memory of our deceased UWAC members in 2012:

Halia Radzwilik - member for 22 years
Anna Serben - member for 16 years
Anna Tomnuk - member for 44 years
Evelyn Lakusta - member for 12 years
Mary Melnychuk-member for 63 years

До світлої пам'яті Союзанок, які відійшли у вічність ми звертачмося в наших думках.

Вічна їм пам'ять!

Nataliya Grytsiv

Продовження від стор. 29

На творчому вечорі поетеси Мирослави Уніат в залі УНО, зліва направо: Едмонтонський поет Леонід Коровник, Наталя Гриців, Ольга Гижа, Андрій Андрієчко, Мар'яна Сех, Андрій Ребрик, Мирослава Уніат, Володимир Гриців, Дарія Сторожук, Скайлер Гоффос і Анна Чудик. (Світлина студії Arts of Life).

З легкої руки та невтомної вдачі Наталі Гриців в Едмонтоні, і не лише тут, планується ще багато творчих зустрічей. Нещодавно стало відомо, що до Едмонтона приїхала ще одна сім'я – Владислав і Леся Гижі, обоє мають вчені ступені у царині літературознавства. В Україні вони займалися науковою та викладацькою діяльностями. Леся також пише вірші, має видану в Україні збірку поезій.

Знаний поет Леонід Коровник, поет і музикант Андрій Ребрик, усім відома Наталя Гриців, а також Леся Гижа, з ініціативи і за участі Мирослави Уніат вирішили об'єднатися в центр художнього слова «Сяйво». Принагідно, «Сяйво» - це нова творча група авторів, до якої можуть приєднатися бажаючі поети, письменники, а також поціновувачі мистецтва слова. Центр ставить собі за мету створення та пропагування поезії, написання творів для театру, згуртовування поетів, щоб засобом поетичного слова, через відео презентації та майстер-класи прищеплювати і розвивати любов до поезії і творчості, а з тим, і до вивчення української культурної спадщини.

Мирослава Уніат
Не вірю я, що патріоти вмерли,
Не вірю, що багатство – людства культ.
Не вірю, що всі цінності і перли
Сьогодні люди просто продають.
Я вірю у добра святе начало.
В красу і чесність кожної душі...
Хай світ навколо стане п'єдесталом
Добра і щастя, мудрості й краси.

Наталя Гриців
Я обіцяю світові любов.
Душі – свободу, віру – небесам.
Дорогам – вільні кроки без оков
І ріки, повні вод – життя мостам.

Леся Гижа
Я вірю в те, що сила духу
З благословенної, могутньої руки
Воскресить твою, мій народе, душу
Для славної, великої мети.

Lenten Recipes

Pasta with Coconut-Lemon Curry Sauce

Serves 4

1/2 cup unsweetened coconut milk
1/4 cup vegetable broth
1/4 cup freshly squeezed lemon juice
2 tbsp Chinese rice wine
2 tbsp oyster sauce
1 tsp curry powder
1 tbsp dark sesame oil
1 tsp cornstarch
1 tsp Asian chili sauce (omit for children)
1/2 tsp sugar
1/4 cup chopped cilantro or fresh basil

3 tbsp peanut or safflower oil
4 cloves garlic
1 tbsp minced ginger (too spicy for children)
8 oz fusili pasta or another favorite
3/4-1 1/2 lb.s cooked shrimp or tofu

Advance Preparation: To prepare the sauce, combine all ingredients and mix well. In a separate bowl, combine the oil, garlic, and ginger. (The sauce and the oil mixture can be covered and refrigerated for up to 8 hours before cooking.)

Last-Minute Cooking: In a pot, bring 5 qts of water to a rapid boil over high heat. Lightly salt the water and add the pasta, cook for 10 to 12 minutes.

Drain the pasta in a colander and return the empty pot to high heat. Add the oil mixture and saute for about 15 seconds, until the garlic sizzles. Add the sauce and bring to a boil. Add the shrimp or tofu and stir well. Return the pasta to the pot and stir to combine evenly. (Even kids like this one!)

Orange Cake

Preheat the oven to 350F. Grease and flour one 8X8-inch pan.
Whisk together thoroughly in a large bowl:
1 1/2 c all-purpose flour
1 c sugar
1tsp baking soda
1/2 tsp salt

Add and stir together until smooth:

1c orange juice
1/3 c vegetable oil
1 Tbsp grated orange zest
1 Tbsp white or cider vinegar
1tsp vanilla

Scrape the batter into the pan and spread evenly. Bake until a toothpick inserted into the center comes out clean, 30-35 minutes.

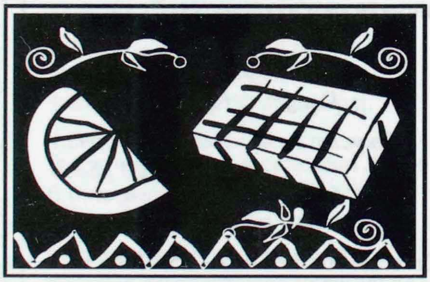

Recipe For Living

by Helen Chubey

(as published in "Our Favourite Recipes", St. Peter and St. Paul Ukrainian Orthodox Church, UWAC - Olha Kobylanska Branch, Rosa MB)

Measure life's shortening, worries, hates and fears. Especially those seasoned well with tears. Crush them into pieces so small, that a spoonful of hope will cover them all. Mix fresh eggs from the Dove of Peace with the Milk of Kindness and lightly beat, now the flower from your garden rare, dampened with charity, love and prayer. Assemble your contents with tender care. Then place in the container of everyday wear. For topping you must add sugar and spice. Equal portions of courage and laughter is nice. And to make this recipe really outstanding, bake slowly with the flame of true understanding.

Recipe for Orderly Management

by Helen Chubey

2 lbs self control
1 1/2 lb justice
1 lb charity
5 lbs patience
1 lb consideration

Mix all ingredients together and simmer well. This should be taken in daily doses (large ones) or in an emergency, take a dose every hour until emergency is past. It should be kept on hand and will ensure the smooth running of the domestic machinery.

Barley and Bow Ties with Caramelized Onions

1 large onion, sliced thickly
1/4 cup vegetable oil
1 Tb. sugar
1 cup sliced mushrooms
1 cup pearled barley
2½ cups vegetable broth (mushroom broth is excellent)
salt and pepper to taste
1 cup uncooked bowtie pasta

Heat the oil in a large skillet, then add the onions and the sugar. Saute the onions over low heat, stirring occasionally, until they are a uniform dark brown color. Add the mushrooms and saute until the mushrooms begin to give off their liquid (about 3-5 minutes). Add the barley and saute for about 5 minutes, until the barley is toasted. Add the broth and bring to a boil (if your broth is not adequately salted, add salt now). Reduce heat, cover, and simmer until the barley is tender and the liquid is absorbed, about 25 minutes.

While the barley is simmering, cook the pasta according to package directions. When the barley is tender, stir in the pasta and serve.

Excellent served with fresh spinach sauteed in garlic and oil, seasoned with salt and pepper.

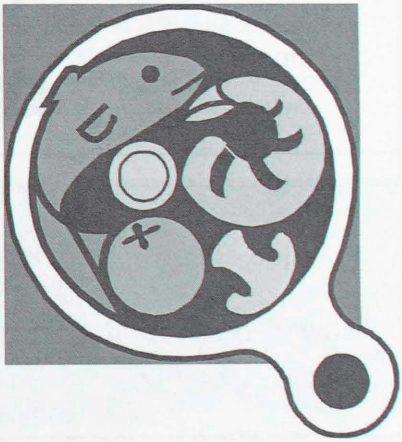

Grilled Octopus

(In Greek: χταπόδι στη σχάρα, pronounce *khtah-PO-thee stee SKHAH-rah*)

Ingredients:
4 1/2 pounds of octopus, fresh or frozen (defrosted)
Olive oil to coat

For the sauce:
1/2 cup of extra virgin olive oil
Juice of 2 lemons or vinegar (about 4 tablespoons)

Garnish:
Crushed Greek oregano (rigani)

A note about octopus: Octopus loses a lot of its volume during cooking, so expect that the finished dish will look like quite a bit less than the original quantity.

If the octopus has not been cleaned: Under running water, remove and discard the ink sac, stomach, and eyes from the large head cavity. Remove the beak, at the bottom of the head where it joins the tentacles, with a sharp knife. (Squeamish? Wear rubber gloves.)

Place the whole octopus in a pot with enough boiling water to to cover generously. When it resumes boiling, cook for 10 minutes. Remove from heat, and drain. When cool enough to handle, rub the octopus with your hands under running water to remove the dark outer membrane. This comes off fairly easily, and if it doesn't all come off, that's all right.

Place the octopus in the pressure cooker with enough water to cover. Bring to a boil, seal, and when pressure is reached, lower the heat and cook for 10 minutes. Use quick pressure release, remove the octopus and drain.

When the octopus is cool enough to handle, cut off the tentacles, and cut the head sac into 1/2 inch strips. Brush with olive oil (or brush the grill) and grill over low coals for about 45 minutes to 1 hour (test for tenderness).

Just before serving, cut tentacles into 3/4 to 1 inch pieces (on a diagonal), and make the sauce: whip the oil and lemon juice or vinegar in the blender until it thickens (a few seconds). Pour over the octopus, sprinkle with oregano, and serve.

SMITH MONUMENT COMPANY LTD.

ANDREW LATYSHKO
PRESIDENT

BUS: (416) 769-0674
FAX: (416) 769-5677
TOLL FREE: 1-888-836-7771

349 WESTON ROAD
TORONTO, ONTARIO M6N 3P7

A Family Business
since 1919

SUS FOUNDATION OF CANADA

Established 1965

SUS Foundation of Canada is dedicated to the advancement of education and the preservation of the Ukrainian Culture in Canada. SUS Foundation has funded grants in excess of $1,300,000 to our Institutes, Museums, Youth Programs and Children's Camps. Every dollar donated to the Foundation strengthens its ability to increase the funding to your community.

stephania236@gmail.com
or
SUS FOUNDATION OF CANADA
620 Spadina Avenue
Toronto, ON M5S 2H4

Новий сайт Посольства України в Канаді: http://canada.mfa.gov.ua/ua

New web-site of the Embassy of Ukraine in Canada: http://canada.mfa.gov.ua/ua

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative anywhere in the world OR
Use this form for a new or renewed subscription for yourself.

New Subscription ☐ Renewed Subscription ☐ Gift for a friend ☐

Name of Subscriber ______________________

Address ______________________

City ____________ Province _____ Country ____________ Postal Code ____________

If gift, please indicate from whom ______________________

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ year(s)

Canada $25 a year, other countries $30 a year - В Канаді $25 на рік, в інших країнах $30 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

PROMIN AD RATES

ONE YEAR *
1/4 page $250
1/3 page $300
1/2 page $425
Full page $800
Business card $175

ONE ISSUE *
1/4 page $45
1/3 page $55
1/2 page $75
Full page $150
Business card $30

* (All of the above are presented in black and white, in English or Ukrainian)

Full page, back cover, two-colour:
ONE YEAR $1,500
ONE ISSUE $300

SHEVCHENKO FOUNDATION

THE UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Helping Ukrainian Canadians since 1963

What does the SHEVCHENKO FOUNDATION represent?

- commitment to community
- financial assistance for cultural development
- sound administrative management
- security and stability
- an investment in community growth
- a lasting legacy for future generations

Support the Shevchenko Foundation so it can continue supporting our community!

www.shevchenkofoundation.com
or contact
Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko
202-952 Main Street Winnipeg, Manitoba
R2W 3P4 Tel 1-866-524-5314

RELIABILITY Since 1973

athens printing

COMPLETE IN HOUSE SERVICES
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour

PENNY SALE TICKETS
- Tickets of all Kinds
- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Complete Bindery Services
- Layout & Graphic Design
- Also Continuous Forms

DIGITAL IMAGING
BLACK & WHITE FULL COLOUR

1480 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8H 2W9
Tel: 905 549-6719 Fax: 905 549-7645 e-mail: info@athensprinting.ca

MRS KATE HAWRYSH
13703 BUENA VISTA RD
EDMONTON, AB
T5R 5R5 10/1/2011

PM40011733 R09580
Return Undeliverable Canadian Addresses to:
PROMIN
Box 57268, Jackson Station
Hamilton, Ontario,
Canada L8P 4X1